د بادشاهانو اول کِتاب

د حضرت داؤد بوډاتوب

١ (١) داؤد اوس د ډېر عُمر سړے وو، کۀ په هغۀ باندې به
ډېرې بسترې واچولے شوې نو هغه به بيا هم نۀ ګرمېدو. (٢)
خپلو آفسرانو هغۀ ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، مونږ به يوه
پېغله ولټوُو چې تا سره وى او ستا خِدمت کوى. هغه به ستا
په څنګ کښې څملى او تا به ګرم ساتى.“ (٣) هغوئ په ټولو
بنى اِسرائيلو کښې يوې ښُکلې پېغلې پسې وګرځېدل او په
شونيم کښې يې يوه داسې جينۍ پېدا کړه چې نوم يې
ابى‌شاګ وو او بادشاه له يې راوستله. (٤) هغه ډېره ښائسته
وه او د بادشاه خِدمت يې کولو او د هغۀ خيال يې ساتلو، خو
د ښځې په توګه يې نۀ استعمالوله.

د ادونياه په تخت د کښېناستو دعوىٰ کول

(٥)-(٦) چې ابى‌سلوم مړ شو نو د داؤد او حجيت مشرے
ژوندے زوئ ادونياه وو. هغه ډېر ښائسته سړے وو. داؤد د
هغۀ سره هيڅ کله سختى نۀ وه کړې، هغۀ خپل ځان اوچتولو
او وئيل يې چې، ”زۀ به بادشاه يم.“ هغۀ د ځان دپاره د جنګى
ګاډو، آسونو او د پنځوسو سړو بندوبست کړے وو چې د
حِفاظت دپاره ورسره وى. (٧) هغۀ يوآب (چې د هغۀ مور
ضروياه وه) او د ابياتار اِمام سره خبره وکړه او هغوئ په
دې راضى شول چې د هغۀ د خبرې ملګرتيا وکړى. (٨) خو
صدوق اِمام، د يهويدع زوئ بناياه، ناتن پيغمبر، سِمعى،

ريعی او د داؤد محافظان د ادونياه په طرف نۀ وُو. ۹ يوه ورځ ادونياه د عين‌راجل چينې سره نزدې، د مار د ګټ سره د ګډانو، غوَيانو او د څربو سخو قربانی پېش کړه. هغۀ د داؤد بادشاه نورو زامنو او د بادشاه وزيرانو او آفسرانو له دعوت ورکړو کوم چې د يهوداه وُو چې د قربانۍ دې مېلمستيا له راشی، ۱۰ خو هغۀ خپل ناسکه ورور سليمان، ناتن پېغمبر، بناياه او د بادشاه محافظانو له دعوت ورنۀ کړو.

د حضرت سليمان بادشاه جوړېدل

۱۱ ناتن د سليمان مور بت‌سبع له لاړو او د هغې نه يې تپوس وکړو، "تۀ خبر نۀ يې څۀ چې د حجيت زوئ ادونياه خپل ځان بادشاه جوړ کړے دے؟ او داؤد د دې نه خبر هم نۀ دے. ۱۲ کۀ تۀ خپل ژوند او خپل زوئ سليمان بچ کول غواړې نو زۀ به يوه مشوره درکړم. ۱۳ داؤد بادشاه له فوراً لاړه شه او تپوس ترې نه وکړه چې، بادشاه سلامت، تا زما سره دا پوخ لوظ نۀ وو کړے څۀ چې زما زوئ سليمان به ستا نه پس بادشاه جوړوې؟ نو دا ادونياه ولې بادشاه شو؟" ۱۴ او ناتن دا هم وفرمائيل، "چې کله تۀ د داؤد بادشاه سره خبرې کوې، نو زۀ به درشم او ستا ټولې خبرې به رښتيا کړم." ۱۵ نو بت‌سبع د بادشاه مِلاوېدو له د بادشاه کوټې ته ورغله. هغه ډېر بوډا شوے وو او شونيمی ښځې ابی‌شاګ د بادشاه خِدمت کولو. ۱۶ بت‌سبع د بادشاه په مخکښې ټيټه شوه او په زمکه پړمخې پرېوته او هغۀ ترې نه تپوس وکړو، "زۀ ستا دپاره څۀ وکړم؟" ۱۷ هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، تا د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک په نوم زما سره پوخ لوظ کړے وو چې زما زوئ سليمان به ستا نه پس

بادشاه وی او ستا په تخت باندې به ناست وی. ۱۸ خو
ګوره، ادونیاه بادشاه شوے دے او صاحِبه، تهٔ د دې نه خبر
هم نهٔ يې. ۱۹ هغهٔ د ډېرو غوَیانو، ګډو او څربو سخو قربانی
پېش کړې ده او هغهٔ ستا زامنو، ابیاتار اِمام او ستا د لښکر
مشر یوآب له د مېلمستیا دعوت ورکړے دے، خو هغهٔ ستا
زوئ سلیمان له دعوت نهٔ دے ورکړے. ۲۰ بادشاه
سلامت، د بنی اِسرائیلو ټول خلق ستا په طمع دی چې هغوئ
ته ووائې چې ستا نه پس به څوک بادشاه جوړیږی. ۲۱ کهٔ
تهٔ داسې ونهٔ کړې نو چې تهٔ څنګه وفات شې نو ما سره او
زما د زوئ سلیمان سره به د مجرمانو په شان سلوک
کیږی.“ ۲۲ د هغې خبرې جاری وې چې ناتن محل ته
راورسېدو. ۲۳ بادشاه خبر شو چې پېغمبر هلته دے، ناتن
لاړو او د بادشاه په مخکښې ټیټ شو او پړمخې پرېوتو. ۲۴
بیا هغهٔ وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، تا دا اِعلان کړے دے
چې ستا نه پس به ادونیاه بادشاه وی؟ ۲۵ هغه نن تلے دے
او د غوَیانو، ګډو او د څربو سخو قربانی یې پېش کړې ده.
هغهٔ ستا ټولو زامنو، ستا د لښکر مشر یوآب او ابیاتار اِمام له
دعوت ورکړے دے او وګوره هغوئ د هغهٔ سره په روټئ
کښې شریک دی او چغې وهی چې ادونیاه بادشاه زندهباد.
۲۶ خو بادشاه سلامت، هغهٔ ما، صدوق اِمام، بنایاه او
سلیمان له دعوت رانهٔ کړو. ۲۷ بادشاه سلامت، تا د دې
مېلمستیا اجازت ورکړے دے؟ خپلو وزیرانو او آفسرانو ته
دې هم ونهٔ وئیل چې ستا نه پس به بادشاه څوک وی؟“ ۲۸
داؤد بادشاه وفرمائیل، ”بتسبع ته ووایئ چې دننه راشی.“ نو
راغله او د هغهٔ په مخکښې ودریده. ۲۹ بیا هغهٔ ورته
وفرمائیل، ”زهٔ تا ته د ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم،

چې هغهٔ زهٔ د ټولو مصيبتونو نه بچ کړے يم، ۳۰ نن به زهٔ تا
سره هغه لوظ پوره کوم چې ما درسره د مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو د خُدائ پاک په نوم کړے دے، چې ستا زوئ
سليمان به زما نه پس هم نن د بادشاهۍ په تخت کښينى."
۳۱ بت‌سبع ورته ټيټه شوه، پړمخې پرېوتله او وې وئيل،
"بادشاه سلامت دې تل تر تله ژوندے وى." ۳۲ بيا داؤد
بادشاه صدوق اِمام، ناتن پېغمبر او د يهويدع بناياه
راغوښتل. کله چې هغوئ دننه راغلل، ۳۳ نو هغهٔ ورته
وفرمائيل، "زما د دربار آفسران د ځان سره بوځئ، زما زوئ
سليمان دې زما په قچره باندې سور شى او لاندې د جيحون
چينې پورې د هغهٔ ملګرتيا وکړئ، ۳۴ چرته چې صدوق
اِمام او ناتن پېغمبر هغه د بنى اِسرائيلو د بادشاه په توګه سر
په تېلو غوړ کړى نو بيا بيګل وغږوئ او چغې کړئ چې
سليمان بادشاه زنده‌باد. ۳۵ په هغهٔ پسې واپس دلته راشئ
چې کله هغه زما په تخت باندې د کښېناستو دپاره راځى. هغه
به زما نه پس بادشاه وى، ځکه چې هغه ما خوښ کړے دے
چې د اِسرائيل او يهوداه بادشاه شى." ۳۶ بناياه ورته ووئيل،
"هم داسې به وشى او مالِک ستا خُدائ پاک دې دا
خبره يقينى کړى. ۳۷ بادشاه سلامت، څنګه چې مالِک
خُدائ ستا مل دے نو د سليمان دې هم مل شى او د هغهٔ
بادشاهى دې ستا نه هم زياته بختوره کړى." ۳۸ نو صدوق،
ناتن او بناياه روان شول او د داؤد محافظان يې د ځان سره
کړل. سليمان د داؤد بادشاه په قچره سور وو او د جيحون
چينې پورې يې د هغهٔ ملګرتيا وکړه. ۳۹ صدوق د زيتُونو
هغه تېل واخستل چې کوم يې د مالِک خُدائ د حضور د
خيمې نه راوړى وُو او د سليمان سر يې په تېلو غوړ کړو.

هغوئ بيګل وغږولو او ټولو خلقو چغه کړه، "سليمان بادشاه
زنده‌باد." ۴۰ بيا ټول خلق ورپسې روان شول، د خوشحالئ
نه يې چغې وهلې او شپېلئ يې غږولې، دومره زيات شور يې
کولو چې زمکه يې خوځوله. ۴۱ کله چې ادونياه او د هغهٔ
ټولو مېلمنو روټئ ختموله، نو هغوئ شور واورېدو. او کله
چې يوآب د بيګل آواز واورېدو نو تپوس يې وکړو، "په ښار
کښې د دې شور څهٔ مطلب دے؟" ۴۲ هغهٔ لا خبره ختمه
کړې نهٔ وه چې د ابياتار اِمام زوئ يونتن راورسېدو. ادونياه
ورته ووئيل، "دننه راشه، ستا په شان ښهٔ سړے به خامخا يو
ښهٔ زېرے راوړی." ۴۳ يونتن ورته ووئيل، "نه، دا خبره
نشته داؤد سليمان بادشاه جوړ کړے دے. ۴۴ هغهٔ صدوق،
ناتن، بناياه او شاهی محافظان راوغوښتل چې د هغهٔ ملګرتيا
وکړی. هغوئ هغه د بادشاه په قچره باندې سور کړو، ۴۵
صدوق او ناتن هغه د جيحون چينې سره د بادشاه په توګه
مقرر کړو. بيا هغوئ ښار ته لاړل، د خوشحالئ نه يې دا چغې
وهلې چې اوس خلق په جوش کښې دی. دا هغه شور دے
چې تهٔ يې اورې. ۴۶ نو سليمان اوس بادشاه شوے دے او
د بادشاهئ په تخت ناست دے. ۴۷ بله خبره دا چې د دربار
آفسران خپل بادشاه داؤد له عزت ورکولو دپاره دننه ورغلل
او ورته يې ووئيل، ستا خُدائ پاک دې سليمان ستا نه هم
زيات مشهور کړی او د سليمان بادشاهی دې ستا نه هم زياته
بختوره شی. بيا داؤد بادشاه په خپل کټ کښې د عبادت
دپاره ټيټ شو. ۴۸ او بادشاه دا هم وفرمائيل، راځئ، د
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړُو،
چې هغهٔ زما د اولاد نه يو کس زما نه پس بادشاه جوړ کړو
او هغهٔ زهٔ ژوندے پرېښودم چې دا وګورم." ۴۹ بيا د ادونياه

ټول مېلمانۀ وېرېدل، هغوئ پاڅېدل او لاړل، هر يو په خپله
مخه لاړو. ۵۰ ادونياه چې د سليمان نه سخت په يره کښې
وو، هغه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته تېز لاړو او د خپل
ژوند بچ کولو دپاره د قربانګاه ښکر يې ونيول. ۵۱ سليمان
بادشاه خبر شو چې ادونياه د هغۀ نه وېرېدو او د قربانګاه
ښکر يې ونيول او ادونياه وئيل، ”وړومبې خبره دا ده چې
سليمان بادشاه ما ته قسم وکړي چې هغه به ما نۀ وژني.“
۵۲ سليمان ورته وفرمائيل، ”کۀ هغه وفادار وي، نو د هغۀ د
سر يو وېښتۀ به هم نۀ ضائع کېږي، خو کۀ هغه لانجې
جوړوي، نو مړ به شي.“ ۵۳ سليمان بادشاه ادونياه
راغوښتو او د قربانګاه نه راکوز کړے شو. ادونياه بادشاه
له لاړو او د هغۀ په مخکښې ټيټ شو او بادشاه هغۀ ته
وفرمائيل، ”تۀ کور ته ځان ورسوه.“

د حضرت داؤد حضرت سليمان ته وصيت

٢ ۱ کله چې داؤد د مرګ په حالت کښې وو، نو هغۀ
خپل زوئ سليمان راوغوښتلو او وصيت يې ورته وکړو، ۲
”زما وخت پوره دے، تکړه سړے شه او حوصله مضبوطه
کړه. ۳ او هغه څۀ کوه چې مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک
يې حُکم درکوي. او د هغۀ ټول قانون او حُکمونه منه، لکه
څنګه چې د موسیٰ په شريعت کښې ليکلے شوي دي، بيا
چې چرته هم ځې نو په هر کار کښې به کامياب يې. ۴ کۀ
تۀ د هغۀ فرمانبرداري کوې نو مالِک خُدائ به هغه لوظ پوره
کړي چې ما ته يې فرمائيلی وُو چې زما اولاد به تر هغې پورې
په بنی اِسرائيلو بادشاهي کوي چې هغوئ په وفادارۍ سره د

زړۀ د اخلاصه د هغۀ حُکمونه منی. ۵ د دې نه علاوه تا ته پته ده چې يوآب زما سره څۀ وکړل چې د بنی اِسرائيلو د لښکر دوه مشران يې ووژل، يعنې د نير زوئ ابنير او د يتر زوئ عماسا. تا ته ياد دی چې هغوئ يې د امن په وخت کښې د بدل اخستلو دپاره ووژل. يوآب بې‌ګناه سرې ووژل او چې څۀ يې کړی وُو نو ذمه واری يې په خپل سر ده. ۶ د خپل عقل نه کار واخله، هغه مۀ پرېږده چې سپين‌ږيرے شی او په خپل مرګ مړ شی. ۷ خو د جِلعاد د برزلی زامنو ته خپله مِهربانی وښايه او د هغوئ خيال وساته، ځکه چې زۀ کله ستا ورور ابی‌سلوم نه تښتېدم نو هغوئ په ما مهربانه وُو. ۸ په بنيامين کښې د بحوريم ښار د جيرا زوئ سِمعی هم دے. کله چې زۀ محنايم ته تلم نو هغۀ ما ته سختې ښېرې کولې، خو چې کله هغه د اُردن سيند سره ما سره مِلاو شو، نو ما د مالِک خُدائ په نوم د سِمعی سره پوخ لوظ وکړو چې زۀ به هغه نۀ وژنم. ۹ تر څو چې دې سزا نۀ وی ورکړې چې هغه پرې نۀ ږدې. ځکه چې تۀ د حِکمت خاوند يې او تا ته به پته ولګی چې څۀ کول په کار دی، او تۀ به دا خبره يقينی کوې چې هغه په سخت مرګ مړ شی.“

د حضرت داؤد مرګ

۱۰ نو داؤد وفات شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو. ۱۱ څلوېښت کاله هغه د بنی اِسرائيلو بادشاه وو، اووۀ کاله يې په حبرون کښې او درې دېرش کاله يې په يروشلم کښې بادشاهی وکړه. ۱۲ سليمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه شو او د هغۀ بادشاهی مضبوطه قائمه شوه.

د ادونیاه مرګ

۱۳ بیا ادونیاه چې د هغهٔ مور حجیت وه، بتسبع له لاړه
چې هغه د سلیمان مور وه. هغې ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ د
خېر دپاره راغلې؟“ هغهٔ ورته ووئیل، ”آو.“ ۱۴ هغهٔ بیا دا هم
ووئیل، ”زهٔ تا ته یو عرض کوم.“ هغې ورته ووئیل، ”څهٔ دی،
ووایه؟“ ۱۵ هغهٔ ورته ووئیل، ”تا ته پته ده چې بادشاهی زما
حق وو او ټولو بنی اِسرائیلو غوښتل چې زهٔ بادشاه جوړ شم.
خو خبره بدله شوه او زما ورور بادشاه شو، ځکه چې دا د
مالِک خُدائ مرضی وه. ۱۶ او اوس زهٔ یو عرض کول
غواړم، مِهربانی وکړه چې اِنکار ونهٔ کړې.“ بتسبع ورته
ووئیل، ”ووایه.“ ۱۷ هغهٔ ورته ووئیل، ”مِهربانی وکړه چې
سلیمان بادشاه ته ووایه، ما ته پته ده چې هغه به تا ته اِنکار نهٔ
کوی، چې هغه ما پرېږدی چې شونیمی ښځه ابی‌شاګ وادهٔ
کړم.“ ۱۸ هغې ورته ووئیل، ”ټیک ده، زهٔ به د بادشاه سره
ستا دپاره خبره وکړم.“ ۱۹ نو بتسبع بادشاه له لاړه چې د
هغهٔ سره د ادونیاه دپاره خبره وکړی. بادشاه پاڅېدو چې
خپلې مور ته سټړی مشی وکړی او د هغې په مخکښې ټیټ
شو. بیا هغه په خپل تخت کښېناستو او د هغې دپاره یې بل
تخت راوړو چې د هغهٔ ښی طرف ته هغه پرې کښېنی. ۲۰
هغې ورته ووئیل، ”زهٔ غواړم چې تهٔ زما سره یوه معمولی
شان نېکی وکړې، مِهربانی وکړه چې ما ته اِنکار ونهٔ کړې.“
هغهٔ ورته وفرمائیل، ”زما مورې، څهٔ وئیل غواړې، زهٔ به تا ته
اِنکار نهٔ کوم.“ ۲۱ هغې ورته ووئیل، ”خپل ورور ادونیاه
پرېږده چې د ابی‌شاګ سره وادهٔ وکړی.“ ۲۲ بادشاه ترې نه
تپوس وکړو، ”تهٔ ما ته دا خنګه وائې چې ابی‌شاګ ادونیاه له

ورکړم؟ کېدے شی دا هم راته ووائې چې هغۀ له تخت هم
ورکړه، ځکه چې هغه خو زما مشر ورور دے او ابياتار اِمام
او يوآب د هغۀ په طرف دی.“ ۲۳ بيا سليمان د مالِک خُدائ
په نوم يو پوخ لوظ وکړو، ”کۀ ما ادونياه ژوندے پرېښودو نو
خُدائ پاک دې ما ووژنی. ۲۴ مالِک خُدائ زۀ د خپل پلار
داؤد په تخت مقرر کړے او کښېنولے يم، هغۀ خپله وعده
پوره کړې ده او ما او زما اولاد له يې بادشاهی راکړې ده. زۀ
په مالِک خُدائ قسم کوم چې نن به ادونياه وژلے شی.“ ۲۵
نو سليمان بناياه له حُکم ورکړو، هغه لاړو او ادونياه يې
ووژلو.

د ابياتار شړل او د يوآب مرګ

۲۶ بيا سليمان ابياتار اِمام ته وفرمائيل، ”تۀ په عنتوت کښې
خپل مُلک ته لاړ شه. تۀ د مرګ حقدار يې، خو زۀ به تا اوس
نۀ وژنم، ځکه چې تۀ کله زما د پلار داؤد سره وې نو د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق ذمه وار وې او تۀ د هغۀ سره په ټولو
تکليفونو کښې شريک وې.“ ۲۷ بيا سليمان ابياتار د مالِک
خُدائ د اِمامت د خِدمت نه لرې کړو، نو داسې چې مالِک
خُدائ په سيلا کښې د عيلی اِمام او د هغۀ د اولاد په حقله څۀ
فرمائيلی ؤو هغه يې رښتيا کړل. ۲۸ يوآب په مخکښې
بغاوت کښې د ابی‌سلوم ملګرتيا نۀ وه کړې، خو د ادونياه د
بغاوت ملګرتيا يې کړې وه. کله چې يوآب د ادونياه د مرګ
نه خبر شو، نو يوآب د مالِک خُدائ د حضور خيمې ته
وتښتېدو او د قربان‌ګاه ښکر يې ونيول. ۲۹ کله چې سليمان
خبر شو چې يوآب قربان‌ګاه ته تښتېدلے دے نو سليمان يو
پيغام وړونکے ورولېږلو چې تپوس ترې نه وکړی چې

قربانګاه ته ولې تښتېدلے يې. يوآب ورته ووئيل چې زۀ
مالِک خُدائ له ځکه راتښتېدلے يم چې زۀ د سليمان نه
يرېدم. نو سليمان بادشاه بناياه ورولېږلو چې يوآب ووژنى.
۳۰ بناياه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته لاړو او يوآب ته
يې ووئيل، ”بادشاه تا ته حُکم کوى چې بهر راووځه.“ يوآب
ورته ووئيل، ”نۀ، زۀ به دلته مرم.“ بناياه واپس بادشاه له لاړو
او چې يوآب څۀ وئيلى وُو هغه يې ورته ووئيل. ۳۱ سليمان
ورته ووئيل ”هم هغه شان وکړه چې څنګه هغه وائى. هغه
ووژنه او ښخ يې کړه، نو داسې ما او زما د پلار کور د هغه
ګناه نه پاک کړه چې کومه بېګناه وينه يوآب توئ کړې وه
۳۲ او مالِک خُدائ به د دې قتلونو په وجه يوآب له سزا
ورکړى، کوم يې چې زما د پلار داؤد په ناخبرۍ کښې کړى
وُو. يوآب دوه بېګناه سړى ووژل چې د هغۀ نه ښۀ وُو يعنې،
ابنير چې د بنى اِسرائيلو د لښکر مشر وو او عماسا چې د
يهوداه د لښکر مشر وو. ۳۳ د هغوئ د قتل ټوله سزا به په
يوآب او د هغۀ د اولاد په غاړه د تل دپاره وى. خو مالِک
خُدائ به داؤد، د هغۀ اولاد، خاندان او د هغۀ بادشاهۍ له تل
خير ورکوى.“ ۳۴ نو بناياه د مالِک خُدائ د حضور خېمې
له لاړو او يوآب يې ووژلو او هغه په صحرا کښې د خپل کور
سره ښخ کړے شو. ۳۵ نو بادشاه د يوآب په ځائ بناياه د
فوج مشر جوړ کړو او صدوق اِمام يې د ابياتار په ځائ مشر
جوړ کړو.

د سِمعى مرګ

۳۶ نو بادشاه سِمعى راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”دلته
په يروشلم کښې د ځان دپاره کور جوړ کړه. په هغې کښې

اوسېږه او د دې ښار نه چرته هم مۀ ځه. ۳۷ کۀ تۀ کله هم
لاړ شې او د قِدرون ولې نه واوړې نو دا پخه خبره ده چې تۀ
به خامخا مړ شې او خُون به ستا په خپله غاړه وى.“ ۳۸
سِمعى ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، تا ډېره ښۀ خبره وکړه،
تۀ چې څۀ غواړې نو زۀ به هم هغه کوم.“ نو هغه تر ډېر وخت
پورې په يروشلم کښې اوسېدو. ۳۹ درې کاله وروستو، د
سِمعى دوه غلامان د جات بادشاه د معکه زوئ اکيس له
وتښتېدل. نو چې سِمعى خبر شو چې هغوئ په جات کښې
دى، ۴۰ نو هغۀ خپل خر کته کړو او په جات کښې اکيس
بادشاه له لاړو، چې خپل غلامان ولټوى. هغوئ يې پېدا کړل
او واپس يې خپل کور ته راوستل. ۴۱ کله چې سليمان خبر
شو چې سِمعى څۀ کړى وُو، ۴۲ نو سِمعى يې راوغوښتو او
ورته يې وفرمائيل، ”ستا نه ما د مالِک خُدائ په نوم لوظ نۀ
وو اخستے چې تۀ به د يروشلم نه نۀ وځې؟ او ما سخت
خبردارے درکړو کۀ تا کله هم داسې وکړل نو خامخا به مړ
شې. ولې تۀ په دې باندې ما سره راضى شوے نۀ وې څۀ
چې زما حُکم به منې؟ ۴۳ نو بيا تا ولې د مالِک خُدائ سره
خپله وعده ماته کړې ده او زما د حُکم نافرمانى دې کړې ده؟
۴۴ تا ته د هغه ټولو بدو عملونو ډېره ښۀ پته ده چې تا زما
پلار داؤد سره کړى دى. مالِک خُدائ به د دې په بدل کښې
سزا درکړى. ۴۵ خو هغه به ما له برکت راکړى او د داؤد
بادشاهى به د همېشه دپاره په امن کښې کړى.“ ۴۶ بيا
بادشاه بناياه له حُکم ورکړو او بناياه لاړو او سِمعى يې
ووژلو. بادشاهى اوس په پوره توګه د سليمان په قابو کښې
وه.

د حضرت سلیمان د حِکمت دپاره دُعا غوښتل

٣ ١ سلیمان د مِصر بادشاه فِرعون سره اِتحاد وکړو او
د هغهٔ لور یې وادهٔ کړه. هغه یې د داؤد ښار ته راوستله او تر
هغې پورې هلته اوسېدله چې ترڅو پورې هغهٔ خپل محل، د
مالِک خُدائ کور او د یروشلم ګېرچاپېره دېوال جوړول ختم
کړی نهٔ وُو. ٢ د مالِک خُدائ کور تر اوسه پورې نهٔ وو
جوړ شوے، نو ځکه خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې قربانۍ
پېش کولې. ٣ سلیمان د مالِک خُدائ سره مینه کوله او د
خپل پلار داؤد په خبرو یې عمل کولو، خو هغهٔ هم په علاقائی
عبادتخانې کښې خوشبويۍ سوزولې او قربانۍ یې پېش کولې.
٤ یوه ورځ هغه د قربانۍ پېش کولو دپاره جبعون ته لاړو
چرته چې د قربانۍ مرکزی ځائ وو. هغهٔ هلته یو زر
سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. ٥ په هغه شپه مالِک خُدائ
هغهٔ ته په خوب کښې ښکاره شو او تپوس یې ترې نه وکړو،
”تهٔ څهٔ غواړې چې زهٔ یې درکړم؟“ ٦ سلیمان ورته
وفرمائیل، ”تا زما پلار خپل خِدمت کوونکی داؤد ته همېشه
ډېره مینه ښودلې ده او هغه په خپل تعلق کښې تا سره نېک،
وفادار او صادق وو. تهٔ هغهٔ ته خپله لویه او نهٔ بدلېدونکې
مینه تر اوسه پورې ښائې چې هغهٔ له دې یو زوئ ورکړو کوم
چې د هغهٔ په ځائ نن په تخت ناست دے. ٧ مالِکه خُدایه،
زما خُدائ پاکه، تا زهٔ د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړے
یم، اګر چې زهٔ د یو وړوکی ماشوم په شان یم او په هیڅ هم
نهٔ پوهېږم. ٨ زهٔ دلته د هغه خلقو په مینځ کښې یم چې تا د
خپل ځان دپاره غوره کړی دی. هغه قوم دومره لوئ دے
چې د شمېر نه بهر دے. ٩ نو ما له حِکمت راکړه چې ستا

په خلقو باندې په اِنصاف سره بادشاهى وکړم او د ښۀ او بد په مينځ کښې فرق وپيژنم. ګنې زۀ به څنګه د دې جوګه شم چې ستا په لوئ قوم باندې بادشاهى وکړم؟“ ۱۰ مالِک خُدائ د سليمان په دې غوښتنه باندې خوشحاله شو، ۱۱ نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”تا حِکمت غوښتلے دے چې په اِنصاف سره بادشاهى وکړې او خپل اوږد عُمر، مالدارى او د خپل دشمن مرګ دې نۀ دے غوښتے، ۱۲ نو په دې وجه به زۀ هغه څۀ وکړم چې تا غوښتى دى. زۀ به تا له دومره ډېر حِکمت او پوهه درکړم چې نۀ به چا ته مخکښې مِلاو شوې وى او نۀ به تا نه وروستو چا ته مِلاو شى. ۱۳ زۀ به تا له هغه څۀ هم درکړم چې تا نۀ دى غوښتى، ترڅو پورې چې تۀ ژوندے يې نو تۀ به دولتمند او عزتمند يې، نو داسې تۀ به د ټولو بادشاهانو نه لوئ بادشاه يې. ۱۴ او کۀ تۀ د خپل پلار داؤد په شان زما تابعدارى کوې او زما قانون او حُکمونه پوره کوې، نو زۀ به تا له يو اوږد عُمر درکړم.“ ۱۵ سليمان راويښ شو او پته ورته ولګېده چې خُدائ پاک ورسره په خوب کښې خبرې وکړې. بيا هغه يروشلم ته لاړو او د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې ودرېدو او مالِک خُدائ ته يې سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. او د خپلو درباريانو دپاره يې يوه لويه مېلمستيا وکړه.

د حضرت سليمان د يوې مشکلې لانجې فيصله کول

۱۶ يوه ورځ دوه کنجرې ښځې راغلې او سليمان بادشاه په مخکښې يې خپل ځانونه پېش کړل. ۱۷ هغې يوې په کښې

ووئیل، ”بادشاه سلامت، دا ښځه او زۀ په یو کور کښې
اوسیږو او چې دا کله هلته وه نو زما یو ماشوم پیدا شو. ۱۸
زما د زوئ د پیدا کېدو په دریمه ورځ د هغې هم یو ماشوم
پېدا شو. په هغه کور کښې صِرف زۀ او هغه وُو او بل هیڅ
څوک هم موجود نۀ وُو. ۱۹ نو یوه شپه هغه په غلطۍ سره
هغې خپل ماشوم د اړخ لاندې کړو او د هغۀ ساه یې بنده
کړه. ۲۰ هغه د شپې پاڅېده، چې کله زۀ اوده وم نو هغې
زما نه ماشوم واخستلو او په خپل څنګ کښې یې واچولو،
بیا هغې هغه مړ ماشوم زما په کټ کښې کېښودو. ۲۱ په
ورپسې سحر کله چې زۀ پاڅېدم او خپل ماشوم له مې تے
ورکولو، نو ومې لیدل چې دا خو مړ دے. ما په رڼا کښې ښۀ
په غور سره ورته وکتل او پته راته ولګېده چې دا خو زما
ماشوم نۀ دے.“ ۲۲ خو هغه بلې ښځې ووئیل، ”نه، ژوندے
ماشوم زما دے او دا مړ ماشوم ستا دے.“ نو هغه وړومبۍ
ښځې جواب ورکړو، ”نه، مړ ماشوم ستا دے او ژوندے
ماشوم زما دے.“ نو داسې هغوئ د بادشاه په وړاندې بحث
شروع کړو. ۲۳ نو سلیمان بادشاه وفرمائیل، ”تاسو دواړه
دا دعویٰ کوئ چې ژوندے ماشوم زما دے او مړ ماشوم
زما نۀ دے.“ ۲۴ نو هغۀ وفرمائیل چې تُوره راوړه او چې
کله تُوره راوړے شوه، ۲۵ نو هغۀ وفرمائیل، ”دا ژوندے
ماشوم دوه ټوټې کړه او هرې یوې له نیم نیم ورکړه.“ ۲۶ د
کومې مور چې زوئ ژوندے وو او زړۀ یې د زوئ د مینې نه
ډک وو، نو هغې بادشاه ته ووئیل، ”بادشاه سلامت، دا ماشوم
مۀ وژنه او هغې له یې ورکړه.“ خو هغې بلې ښځې ووئیل، ”دا
ماشوم مونږ یوې له هم مۀ راکوه او دوه ټوټې یې کړه.“ ۲۷
سلیمان وفرمائیل، ”ماشوم مۀ وژنه. او هغه ښځې له یې

ورکړه چې کومه وائی چې مۀ يې وژنه. هغه يې اصلی مور
دہ.“ ۲۸ کله چې ټول بنی اِسرائيليان د سليمان د فيصلې نه
خبر شول، نو د هغۀ رُعب ورباندې پرېوتو، ځکه چې هغوئ
ته نوره پته ولګېده چې خُدائ پاک هغۀ له حِکمت ورکړے
دے چې په اِنصاف سره لانجې هوارې کړی.

د حضرت سليمان آفسران

۴ ۱ سليمان د ټولو بنی اِسرائيلو بادشاه وو، ۲ او دا
کسان د هغۀ لوئ آفسران وُو، د صدوق زوئ عزرياه اِمام،
۳ د دربار منشيان، د سيسه زامن اليحورف او اخياه،
تاريخ ليکونکی، د اخيلود زوئ يهوسفط، ۴ د لښکر مشر، د
يهويدع زوئ بناياه، اِمامان، صدوق او ابياتار، ۵ د ضِلعې
د حکمرانانو مشر، د ناتن زوئ عزرياه، شاهی مشير، د ناتن
زوئ زبود اِمام، ۶ د محل مشر، اخيسر، د هغه مزدورانو
مشر چې په زور کار ترې نه اخستے شو، د عبدا زوئ
ادونرام. ۷ سليمان د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې دولس
سړی د ضِلعې حکمران مقرر کړل. هغوئ د بادشاه او د هغۀ
د خاندان او درباريانو دپاره د خوراک بندوبست کولو. هر يو
سړے په کال کښې د يوې مياشتې ذمه وار وو. ۸ دا د هغه
دولسو آفسرانو او د هغه ضِلعو نومونه دی چې هغوئ د کومو
آفسران وُو. بِن‌حُور، د اِفرائيم د غرونو مُلک، ۹ بِن‌دِقر،
مقص، سعلبيم، بيت‌شمس، ايلون، او بيت‌حنان، ۱۰
بِن‌حصد، د اربوت او شوکه ښارونو او د حِفر د ټولې علاقې،
۱۱ بِن‌ابيناداب چا چې د سليمان لور طافت وادۀ کړې وه، د
دور د ټولې علاقې، ۱۲ د اخيلود زوئ بعنه، د تعنک او

مِجدو د ښارونو او بيت‌شان ته نزدې د ټولې علاقې، ضرتان
ښار ته نزدې، د يزرعيل ښار جنوبى برخه او د ابيل‌محوله او
يقمعام ښار پورې، ۱۳ بِن‌جبر، په رامات‌جِلعاد کښې د هغه
کلو چې د يائير د قبيلې وُو، يائير د منسى اولاد وو، په بسن
کښې د ارجوب علاقه، چې ټول شپېتۀ لوئ ښارونه وُو، چې
پاخۀ دېوالونه او په دروازو کښې يې د زېړو سيخونه لرل، ۱۴
د عدو زوئ اخينداب، د محنايم د علاقې، ۱۵ اخيمعض، چا
چې د سليمان يوه بله لور باسمت وادۀ کړې وه، د نفتالى
علاقې، ۱۶ د حوسى زوئ بعنه، د آشر علاقه او د بعلوت
ښار، ۱۷ د فروح زوئ يهوسفط، د يساکار علاقه، ۱۸ د ايله
زوئ سِمعى، د بنيامين علاقه، ۱۹ د اورى زوئ جابر، د
جِلعاد علاقه چې په دې باندې امورى بادشاه سيحون او د
بسن بادشاه عوج بادشاهى کړې وه. د دې دولسو نه علاوه په
دې ټول مُلک باندې يو حکمران وو.

د حضرت سليمان خوشحاله او آباده علاقه

۲۰ د يهوداه او د اِسرائيل خلق د سمندر په غاړه د شګو په
شان بې‌شمېره وُو، هغوئ خوراک څښاک کولو او خوشحاله
وُو. ۲۱ د سليمان په بادشاهۍ کښې د فرات سيند نه واخله
تر فلستيانو مُلک او د مِصر د حد پولې پورې ټول قومونه
شامل وُو. هغوئ به هغۀ له محصُول ورکولو او چې ترڅو
ژوندے وُو نو د هغۀ خِدمت يې کولو. ۲۲ هغوئ سليمان له
هره ورځ تقريباً پينځۀ زره کلو د ښو اوړو او لس زره کيلو
مېده بندوبست کولو، ۲۳ لس په غله باندې ساتلى څاروى،
شل په څرېدو ساتلى څاروى او سل ګډې، چې ورسره
هوسۍ، باره سينګۍ، غرڅۍ او څاربۀ چرګان هم وُو. ۲۴

سلیمان د فرات سیند نمرپرېواتۀ طرف ته د تِفسَح نه واخله د
غزه ښار پورې په ټول مُلک بادشاهی کوله. او هغه د خپلو
ټولو ګاونډی مُلکونو سره په امن کښې وو. ۲۵ چې تر کومې
پورې هغه ژوندے وو نو د یهوداه او د اِسرائیل خلق په امن
سره اوسېدل، هر خاندان د انګورو باغونه او د اینځرو ونې
لرلې. ۲۶ سلیمان د خپلو جنګی ګاډو د آسونو دپاره
څلوېښت زره اخورونه لرل او د خپلو فوجیانو دپاره يې
دولس زره آسونه لرل. ۲۷ هغه دولسو حکمرانانو به هر یو په
خپله خپله میاشت کښې سلیمان بادشاه او د هغۀ ټولو دپاره
د خوراک بندوبست کولو چې چا د هغۀ د دسترخوان نه
خوراک کولو، هغوئ به د هر څيز داسې بندوبست کولو چې
د یو څيز کمے به هم نۀ وو. ۲۸ هر یو حکمران خپله برخه
اوربشې او بوس هم هلته لېږل چرته چې ضرورت وو، دا د
جنګی ګاډو د آسونو او د نورو آسونو دپاره ؤو. ۲۹ خُدائ
پاک سلیمان له لوئ حِکمت، عقل او دومره پوهه ورکړې وه
چې د حِساب نه بهر وه. ۳۰ سلیمان د نمرخاتۀ د ټولو
هوښیارانو او د مِصر د هوښیارو سړو نه زیات هوښیار وو.
۳۱ هغه د ټولو خلقو نه زیات هوښیار وو، هغه د ازراحی
ایتان، د محول د زامنو هیمان، کلکُول او دردع نه زیات
هوښیار وو او د هغۀ مشهورتیا په ګېرچاپېره ټولو مُلکونو
کښې خوره شوه. ۳۲ هغۀ درې زره متلونه او یو زر او پینځۀ
سندرې جوړې کړې. ۳۳ هغۀ د ونو او بوټو په حقله خبرې
کولې، د لبنان د دِیار نه واخله تر ویلنی پورې چې په دېوالونو
باندې کېږی، هغۀ د ځناورو، مارغانو، په خېټه ښوئېدونکو
څيزونو او کبانو په حقله خبرې کولې. ۳۴ د ټولې دُنیا
بادشاهان د سلیمان د حِکمت نه خبر شول او خلق يې

ورلیږل چې د هغهٔ خبرې واورى.

د حضرت سلیمان د مالِک خُدائ د کور جوړولو تیارے کول

۵ ۱ د صور بادشاه حیرام د داؤد همېشه ملګرے وو او
چې کله هغه خبر شو چې سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس
بادشاه جوړ شوے دے نو هغهٔ له يې سفیران ورولېږل. ۲
سلیمان حیرام ته دا پېغام ولېږلو، ۳ ”تا ته پته ده چې زما
پلار داؤد هر وخت د هغه ګېرچاپېره مُلکونو د دشمنانو سره
جنګونه کول نو په دې وجه هغهٔ د مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ
پاک دپاره يو کور تر هغې پورې نهٔ شو جوړولے چې مالِک
خُدائ هغهٔ له په خپلو دشمنانو باندې فتح نهٔ وه ورکړې. ۴
خو اوس مالِک خُدائ زما خُدائ پاک زما ټول سرحدونه په
امن کښې کړی دی. نهٔ زما دشمنان شته او نهٔ د حملې څهٔ
خطره شته. ۵ مالِک خُدائ زما د پلار داؤد سره وعده
کړې وه چې ستا زوئ، کوم چې ستا نه پس بادشاه جوړوم،
هغه به زما دپاره يو کور جوړ کړی. او اوس ما دا فېصله
کړې ده چې د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک د عبادت دپاره
به هغه کور جوړ کړم. ۶ نو خپل سړی لبنان ته ولېږه چې
زما دپاره د دِيار ونې ووهی. زما سړی به د هغوئ سره کار
کوی او چې تهٔ څهٔ فېصله وکړې نو زهٔ به ستا سړو له هم
هغه هومره مزدوری ورکوم. لکه چې تا ته ښهٔ پته ده چې په
مونږ کښې د صیدانیانو په شان د لرګو پرې کولو والا تکړه
کسان نشته.“ ۷ حیرام ته چې کله د سلیمان پېغام مِلاو
شو نو ډېر زیات خوشحاله شو او هغهٔ ووئیل، ”د مالِک

خُدائ ثناء صِفت دې وی چې هغۀ نن داؤد له يو هوښيار
زوئ ورکړے دے چې د هغۀ په ځائ د دې عظيم قوم بادشاه
شی.“ ٨ بيا حيرام سليمان له دا پېغام ولېږلو، ”ما ته ستا
پېغام مِلاو شوے دے او چې څۀ دې فرمائيلی دی د هغې
کولو ته تيار يم. زۀ به د دِيار او د نختر د ونو بندوبست
وکړم. ٩ زما سړی به لرګی د لبنان نه سمندر ته راوړی او
هغوئ به دا د يو بل سره د کشتۍ په شان وتړی او چې کوم
ځائ تاسو خوښ کړئ نو هغه ځائ ته به يې په اوبو کښې
ورسوی. زما سړی به دا هلته کولاو کړی او ستا سړو ته به
يې حواله کړی. او تاسو له په کار دی چې زما د محل خلقو
له د خوراک بندوبست وکړئ.“ ١٠ نو حيرام سليمان له د
هغه ټولو د دِيار او د نختر د لرګو بندوبست وکړو چې هغۀ
غوښتی وُو، ١١ او سليمان حيرام له دوه زره ټنه غنم او
څلور لاکه کلو سوچه د زيتُونو تېل ورکړل نو د هغۀ د محل د
خلقو د هر کال د خوراک بندوبست وشو. ١٢ مالِک خُدائ
خپله وعده پوره کړه او سليمان له يې حِکمت ورکړو. او د
حيرام او سليمان په مينځ کښې امن شو او د يو بل سره يې
تړون وکړو. ١٣ سليمان د ټولو بنی اِسرائيلو نه دېرش زره
مزدوران راغونډ کړل، ١٤ او ادونرام يې د هغوئ مشر مقرر
کړو. هغۀ هغوئ د لسو زرو په درې قبيلو کښې تقسيم کړل او
هرې قبيلې به يوه مياشت په لبنان کښې او دوه مياشتې په
کور کښې تېرولې. ١٥ سليمان د غرونو په مُلک کښې اتيا
زره سړی لرل چې کاڼی يې راويستل او اويا زره سړو دا
راوړل، ١٦ او هغۀ درې زره او درې سوه مشران مقرر کړل
چې د هغوئ د کار مشری کوی. ١٧ د سليمان د حُکم په
مطابق هغوئ د مالِک خُدائ کور د بنياد دپاره ښائسته او

لوئ کانړی تيار کړل. ۱۸ د سليمان او د حيرام سړو او د
جبل د ښار سړو د خُدائ پاک کور د جوړولو دپاره کانړی او
لرګی تيار کړل.

د حضرت سليمان د مالِک خُدائ د کور جوړول

۶ ۱ د بنی اِسرائيلو د مِصر نه د راوتلو څلور سوه او اتيا
کاله پس، په بنی اِسرائيلو باندې د سليمان د بادشاهۍ په
څلورم کال، په دويمه يعنې د زيو په مياشت کښې، سليمان د
مالِک خُدائ په کور باندې کار شروع کړو. ۲ دننه دا
تقريباً ديرش ګزه اوږده، لس ګزه پلنه او پينځلس ګزه اوچته
وه. ۳ د ننوتو کوټه تقريباً پينځۀ ګزه پلنه او لس ګزه اوږده
وه، هغه مقدس ځائ هم دغه هومره پلن وو. ۴ د هغه کور
په ديوالونو باندې تنګې کړکۍ لګېدلې وې. ۵ هغۀ د خُدائ
پاک د کور په دوو طرفونو او شاته نورې کوټې جوړې کړې.
۶ د دې کوټو درې درې منزلونه وُو. لاندينۍ کوټه تقريباً
دوه نيمه ګزه پلنه، دويمه کوټه درې ګزه پلنه او آخری کوټه
درې نيم ګزه پلنه وه. د مالِک خُدائ د کور په ديوالونو کښې
سوری نۀ وُو جوړ کړے شوی، څۀ کانړی بهر راوتی وُو چې د
چت تيرونه وربانديې پراتۀ وُو او په ديوال کښې دننه نۀ لګېدل.
۷ د کومو کاڼو نه چې د مالِک خُدائ کور جوړ شوے وو
هغه په کان کښې تيار شوی وُو، نو چې کله هغه کور
جوړېدو، نو د څټکو، تېشو، يا د اوسپنو د نورو آوزارو آواز د
خُدائ پاک په کور کښې نۀ وو اورېدلے شوے. ۸ د
لاندينی منزل دروازه د مالِک خُدائ د کور جنوبی طرف ته
وه، چې دويم او دريم چت ته يې پوړۍ ختلې وې. ۹ نو

سلیمان بادشاه د هغه کور جوړول ختم کړل. هغهٔ ورله یو
چت جوړ کړو چې د تیرونو او د دِیار د تختو نه جوړ وو.
١٠ هغهٔ د کور په درې طرفونو باندې کوټې جوړې کړې،
چې د کور د دېوالونو سره د دِیار په تیرونو باندې مِلاو وې.
هره یوه کوټه دوه نیمه ګزه اوچته وه. ١١ د مالِک خُدائ
کلام په سلیمان نازل شو چې، ١٢ "تهٔ د مالِک خُدائ کور
جوړوې نو یاد ساته چې زما په ټول قانون او حُکمونو باندې
به عمل کوې، نو زهٔ به ستا دپاره هغه څهٔ وکړم چې ما ستا د
پلار داؤد سره د هغې وعده کړې ده. ١٣ زهٔ به د خپلو خلقو
بنی اِسرائیلو سره په دې کور کښې اوسېږم او زهٔ به هیڅکله
هغوئ پرې نهٔ ږدم." ١۴ نو سلیمان د هغه کور جوړول پوره
کړل.

د مالِک خُدائ د کور دننه ښائسته کېدل

١۵ دننه دېوالونه د بېخ نه واخله تر چته پورې د دِیار په تختو
پټ کړے شوی وُو او فرش یې د نختر نه جوړ وو. ١۶ دننه
کوټه چې زیات مقدس ځائ بللے شو هغه د مالِک خُدائ د
کور شاته جوړه وه. هغه تقریباً لس ګزه اوږده وه او د دِیار
تختې یې د فرش نه تر چت پورې رسېدلې وې. ١٧ د زیات
مقدس ځائ په مخکښې لویه کوټه تقریباً شل ګزه اوږده وه.
١٨ د دِیار تختې د کدو او د ګلونو په ګُلکارئ باندې ښائسته
کړے شوې وې، دننه ټوله حِصه په دِیار پټه وه او د دېوال
کاڼی نهٔ ښکاریدل. ١٩ د هغه کور شاته یوه دننئ کوټه
جوړه شوې وه، چرته چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
کېښودے شو. ٢٠ دننئ کوټه لس ګزه اوږده، لس ګزه پلنه
او لس ګزه اوچته وه، چې ټوله په سوچه سرو زرو پټه وه.

قربانګاه د دِيار په تختو باندې پټه وه. ۲۱ د مالِک خُدائ د
کور دننني برخه په سرو زرو باندې پټه وه او د زيات مقدس
ځائ د ننوتلو دروازې د حِفاظت دپاره د سوچه سرو زرو
زنځيرونه لګولی شوی وُو. ۲۲ د هغه کور ټوله دننني حِصه
په سرو زرو پټه وه او په زيات مقدس ځائ کښې قربانګاه
هم په سرو زور پټه وه. ۲۳ د وزرو والا دوه مخلوق د زيتُونو
لرګی نه جوړ وُو او په زيات مقدس ځائ کښې اېښودے
شوی وُو، چې هر يو تقريباً پينځهٔ ګزه لوړ وو. ۲۴-۲۶ دواړه
يو هومره او په يو شکل وُو. د هر يو تقريباً درې ګزه اوږدهٔ
وزر وُو، نو د يو وزر د يو سر نه د بل وزر د سر پورې فاصله
پينځهٔ ګزه وه. ۲۷ دا په زيات مقدس ځائ کښې څنګ په
څنګ اېښودلے شوی وُو، نو داسې د دې خوارهٔ وزرونه د يو
بل سره د کوټې په مينځ کښې لګېدل او هغه نور دوه وزرونه
د دېوالونو سره لګېدل. ۲۸ د وزرو والا دواړه مخلوق په
سرو زرو باندې پټ وُو. ۲۹ د مينځنئ کوټې او دننني کوټې
ټول دېوالونه د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او د ګلونو په
ګُلکارئ ښائسته کړے شوی وُو. ۳۰ او دننني او بهرنے
فرش هم په سرو زرو باندې پټ وو. ۳۱ د زيتُونو لرګی نه
جوړې دوه دروازې د زيات مقدس ځائ په خولهٔ کښې
لګولے شوې وې، د دروازې د چوکاټ بازوګان پينځهٔ مخيز
وُو. ۳۲ دروازې د وزرو والا مخلوق باندې، د کجورو ونو او
د غوړېدلو شوو د ګلونو په ګُلکارئ باندې ښائسته کړے شوې
وې. دا ټول خيزونه په سرو زرو باندې پټ کړے شوی وُو.
۳۳ مينځنئ کوټې ته ننوتو دروازې د چوکاټ دپاره د زيتُونو
د لرګی نه څلور مخيز بازوګان جوړ کړے شوی وُو. ۳۴ د
نختر د لرګی نه دوه دروازې هم جوړې کړے شوې وې چې

دې دروازو به په مینځ کښې هم د کولاوېدو او بندېدو قبضې
لرلې. ٣٥ او دا دروازې د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو
او غړېدلو شوو ګلونو په ګُلکارئ باندې ښائسته کړے شوې
وې، چې په سرو زرو يو شان پټې وې. ٣٦ د مالِک خُدائ د
کور په مخکښې يو دننئے دربار جوړ کړے شوے وو چې د
کاڼي هرې درېمې ردې نه پس يې د دِيار د لرګی تیرونه وُو.
٣٧ د مالِک خُدائ د کور بنیاد د سلیمان د بادشاهئ په
څلورم کال په دویمه یعنې د زیو په میاشت کښې اېښودے
شوے وو. ٣٨ په اتمه یعنې د بول په میاشت کښې، د
سلیمان د بادشاهئ په یوولسم کال هغه کور په پوره توګه هم
هغه شان جوړ شو، چې څنګه د دې منصوبه جوړه شوې وه.
د دې په جوړېدو باندې د سلیمان اووۀ کاله لګېدلی وُو.

د حضرت سلیمان محل

٧ ١ سلیمان د خپل ځان دپاره هم يو محل جوړ کړو او
په دې باندې دیارلس کاله ولګېدل. ٢-٣ هغه محل چې ”د
لبنان ځنګل“ بللے شو تقریباً پنځوس ګزه اوږد، پینځویشت
ګزه پلن او پینځلس ګزه اوچت وو. د دې څلور قطاره د دِیار
ستنې وې چې په هر قطار کښې پینځلس وې، چې د دِیار
تیرونه پرې پراتۀ وُو. چت يې د دِیار وو، چې هغه تیرونه په
ستنو باندې ولاړ وُو. ٤ دواړو طرفونو ته په دېوالونو باندې
درې قطاره کړکئ وې. ٥ د دروازو او کړکو څلور ګوټه
چوکاټونه وُو او په درې قطارونو کښې يو بل ته مخامخ وُو.
٦ سلیمان د ستنو يو دربار جوړ کړو، چې پينځۀ اويا فټه
اوږد او پينځۀ څلويښت فټه پلن وو. د دې مخامخ يوه د ستنو

برانډه او مخې ته يې يو دالان وو. ۷ هغهٔ د تخت کوټه هم جوړه کړه چې د اِنصاف دربار هم بللے شو، چرته چې سليمان لانجې هوارولې، چې د فرش نه تر سره پورې يې د دِيار تختې لرلې. ۸ د اِنصاف د دربار نه وروستو په يو بل دربار کښې، د سليمان خپلې کوټې هم د نورو کوټو په شان وې. هغهٔ د خپلې ښځې، د فِرعون د لور دپاره هم هغه شان کور جوړ کړو. ۹ ټول عمارتونه او لوئ دربار د بېخ نه د چت لاندې حِصې پورې د ښو کاڼو نه جوړ وو. کاڼی په ناپ پرې کړے شوی وُو، بهرنی او دننني مخونه يې په آرا برابر کړے شوی وُو. ۱۰ بنيادونه يې د غټو او ښو کاڼو نه جوړ وُو، چې څهٔ په کښې پينځهٔ ګزه او څهٔ څلور ګزه اوږدهٔ وُو. ۱۱ د دې دپاسه نور ښهٔ کاڼی وُو چې په ناپ پرې کړے شوی وُو او د دِيار تيرونه وُو. ۱۲ د محل دربار، د مالِک خُدائ د کور دننني دربار او دې ته د ننوتو کوټې داسې دېوالونه لرل چې د پرې کړے شوو کاڼو د هرې درېمې ردې نه پس د دِيار يو تير په کښې لګېدلے وو.

د حيرام ذمه واری

۱۳ سليمان بادشاه يو سړے راوغوښتو چې نوم يې حيرام وو، هغه کاريګر د صور په ښار کښې اوسېدو، چې د زېړو په کار کښې ماهِر وو. ۱۴ د هغهٔ پلار د صور د علاقې د زېړو ماهِر وو، او مور يې د نفتالي قبيلې يوه کونډه وه. حيرام يو تکړه او تجربه‌کار ماهِر وو. هغهٔ د سليمان دعوت قبول کړو چې د زېړو د ټول کار مشر شي.

د زېړو دوه ستنې

۱۵ حيرام دوه د زېړو ستنې جوړې کړې چې هره يوه تقريباً
نهۀ ګزه لوړه او شپږ ګزه ګېرچاپېره غټه وه او دا يې د مالِک
خُدائ د کور د ننوتلو په ځائ کښې ولګولې. ۱۶ هغۀ د ستنو
دپاره دوه د زېړو سرونه هم جوړ کړل، چې هر يو اووۀ نيم
فټه لوړ وو. ۱۷ د هرې ستنې سر د تړلی شوی زنځيرونو په
شکلونو باندې ښائسته کړے شوے وو، ۱۸ او دوه قطاره د
انارو هم. ۱۹ د ستنې پاسنۍ برخه د نيلوفر د ګل په شان وه
چې دوه ګزه لوړه وه، ۲۰ او په يوه ګول حِصه کښې لګولې
شوې وه چې دا د زنځير د شکل دپاسه وه. د ستنو په سرونو
کښې ګېرچاپېره په دوو قطارونو کښې دوه سوه انار وُو. ۲۱
حيرام د زېړو دوه ستنې د خُدائ پاک د کور د ننوتو ځائ په
مخکښې ولګولې، د جنوب په طرف باندې د هغې نوم يکين
وو او چې د شمال په طرف باندې وه د هغې نوم بوعز وو.
۲۲ د ستنو سرونه د نيلوفر د ګلونو په شان وُو. نو داسې د
ستنو کار مکمل شو.

د زېړو ډيګۍ

۲۳ بيا حيرام د زېړو يوه ګول ډيګۍ جوړه کړه چې تقريباً
درې ګزه ډُوبه وه، مينځ يې پينځۀ ګزه وو او ګېرچاپېره غټ
والے يې پينځلس ګزه وو. ۲۴ د ډيګۍ ګېرچاپېره په بهرنۍ
ټوله څنډه باندې دوه قطاره چې په هر فُټ کښې شپږ شپږ د
زېړو کدوان وُو، چې د ټولې ډيګۍ سره يوه توکړه جوړه
شوې وه. ۲۵ ډيګۍ د زېړو دولسو غوَيانو په شا باندې پراته
وه چې مخونه يې بهر وُو، چې په څلورو طرفونو باندې درې

درې ؤو. ۲۶ د هېګۍ دېوالونه درې اِنچې غټ ؤو. د دې
ځنډه د پیالۍ د ځنډې په شان وه، چې د نیلوفر د ګلونو پاڼو
په شان ښکارېده. په هېګۍ کښې تقریباً ځلوېښت زره لیټره
اوبهٔ راتلې.

د زېړو ګاډې

۲۷ حیرام د زېړو لس ګاډې هم جوړې کړې، چې هره یوه
تقریباً دوه ګزه اوږده، دوه ګزه پلنه او یو نیم ګز اوچته وه.
۲۸ دا د ځلور ګوټه تختو نه جوړې وې چې په چوکاټونو
کښې لګولے شوې وې، ۲۹ چې په دې تختو باندې د زمرو،
غوَیانو او د وزرو والا مخلوق نمونې جوړ ؤو، په چوکاټونو
باندې بره او لاندې ګول ګُلکارۍ شوې وه. ۳۰ د هرې ګاډۍ
ځلور د زېړو پایې او د زېړو سیخونه ؤو. په هره ګاډۍ کښې
یو ښانک د زېړو په ځلورو تختو باندې لګېدلے وو، دا چوکۍ
په ګول ګُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وې. ۳۱ د هرې
ګاډۍ په سر د ښانک دپاره یو ګول چوکاټ وو. دا د ګاډۍ
په سر اتلس اِنچې بره او اووهٔ اِنچې لاندې تلے وو او
ګېرچاپېره ګُلکارۍورباندې شوې وه. د ګاډو تختې ګول نهٔ
بلکې ځلور ګوټه وې. ۳۲ ځلور پایې شپږویشت اِنچې
اوچتې وې، دا د تختو لاندې وې او سیخونه د ګاډو سره یوه
ټُکړه شوی ؤو. ۳۳ د دې پایې د جنګې ګاډو د پایو په شان
وې، د دې سیخونه، ریمونه، د ریمونو تیلۍ او مینځنۍ حِصې
هر څهٔ د زېړو ؤو. ۳۴ د هرې ګاډۍ په ځلورو ګوټونو کښې
ځلور ستنې وې، چې د ګاډۍ سره یوه ټُکړه وې. ۳۵ د هرې
ګاډۍ دپاسه ګېرچاپېره نهٔ اِنچې پلنې پټۍ وې، د دې ستنې او
تختې د ګاډۍ سره یوه ټُکړه وې. ۳۶ ستنې او تختې د وزرو

والا مخلوق، زمرو او د کجورو ونو په شکلونو باندې ښائسته کړے شوې وې، چې چرته هم خالی ځائ وو نو ګول ګُلکاری وربانديې شوې وه. ۳۷ لس واړه ګاډۍ داسې جوړې کړے شوې وې چې ټولې يو شان، په يو ناپ او يو شکل وې. ۳۸ حيرام د لسو ګاډو دپاره يو يو ښانک جوړ کړو. چې د هر يو مينځ تقريباً دوه ګزه وو او اتۀ سوه ليټره اوبۀ په کښې راتلې. ۳۹ هغۀ پينځۀ ګاډۍ د خُدائ پاک د کور جنوبی طرف ته ودرولې او نورې پينځۀ يې شمالی طرف ته ودرولې، هغه هيګۍ يې نمرخاتۀ جنوبی طرف ته کېښودله.

د مالِک خُدائ د کور د سامان تفصيل

۴۰-۴۵ حيرام لوښی، بېلچې او جامونه هم جوړ کړل. هغۀ د مالِک خُدائ د کور هغه ټول کار پوره کړو چې د سليمان دپاره يې کولو. هغۀ دا څيزونه جوړ کړل، دوه ستنې، د ستنو دپاره دوه د جامونو په شان سرونه، په هر يو باندې ټرلی شوی زنځيرونه، څلور سوه د زېړو انار، چې د زنځيرونو نه ګېرچاپېره هر طرف سل سل په دوه قطاره کښې وُو، لس ګاډۍ، لس ښانکونه، هيګۍ، دولس غوَيان چې هيګۍ وربانديې پرته وه، لوښی، بېلچې او جامونه. حيرام چې سليمان بادشاه له د مالِک خُدائ د کور دپاره کوم سامان جوړ کړو هغه ټول د ځلېدونکی زېړو وو. ۴۶ سليمان بادشاه دا هر څۀ د اُردن په مېدان، د سُکات او د ضرتان په مينځ کښې د ختې په قالب کښې جوړ کړل. ۴۷ سليمان د زېړو دا څيزونه تللی نۀ وُو، ځکه چې دا ډېر زيات وُو، نو د دې وزن کله هم معلوم نۀ کړے شو. ۴۸ سليمان د مالِک خُدائ د کور دپاره د سرو زرو دا سامان هم جوړ کړو، قربانګاه، خُدائ پاک ته د پيش

کړې شوې روټۍ مېز، ۴۹لس ډيوټ چې د زيات مقدس
ځائ په مخکښې لګېدلی وُو، چې پينځهٔ په جنوبی طرف او
پينځهٔ په شمالی طرف باندې وُو، ګلونه، ډيوې او چمټې،
۵۰پيالۍ، د ډيوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبويۍ لوښی او د
بلو سکارو د وړلو دپاره لوښی، او د زيات مقدس ځائ د
دروازو دپاره قبضې او د مالِک خُدائ د کور بهرنۍ دروازې.
دا ټول سامان د سوچه سرو زرو نه جوړ وو. ۵۱کله چې
سليمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور ټول کار ختم کړو، نو
هغهٔ د مالِک خُدائ دکور په خزانو کښې هغه ټول څيزونه
کېښودل چې د هغهٔ پلار داؤد مالِک خُدائ ته وقف کړی وُو.
يعنې سپين زر، سرهٔ زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالِک خُدائ کور ته راوړل کېدل

۸ ۱ بيا سليمان بادشاه د بنی اِسرائيلو مشران او د ډلو
ټول مشران راوغوښتل چې يروشلم ته راشی او د لوظ
صندوق د داؤد د ښار صيون نه د مالِک خُدائ کور ته
يوسی. ۲ په اوومه يعنې د ايتانيم مياشت هغوئ ټول د
سليمان بادشاه په وړاندې د جونګړو د اختر په وخت کښې
راغونډ شول. ۳ کله چې ټول مشران راغونډ وُو، نو اِمامانو
د لوظ صندوق اوچت کړو ۴ او د مالِک خُدائ کور ته يې
يوړو. ليويانو او اِمامانو د مالِک خُدائ د حضور خېمه او د
هغې ټول مقدس سامان هم د مالِک خُدائ کور ته يوړو. ۵
سليمان بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټول قوم د لوظ صندوق په
وړاندې راغونډ شول او په دومره لوئ شمېر کښې ګډې او
څاروی يې قربانی کړل چې د شمېر نه بهر وُو. ۶ بيا

اِمامانو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د هغهٔ کور ته دننه کړو
او په زيات مقدس ځائ کښې يې دننه د وزرو والا مخلوق د
وزرو لاندې کېښودو. ٧ د وزرو والا مخلوق وزر د صندوق
او د دې د وړلو بازوګانو دپاسه خوارهٔ وُو. ٨ بازوګان
دومره اوږدهٔ وُو چې هغه خلقو ته ښکارېدل څوک چې زيات
مقدس ځائ ته مخامخ ولاړ وو، خو د بهر نه نهٔ ښکارېدل.
(هغه بازوګان تر نن ورځې پورې هلته دی.) ٩ د لوظ
صندوق کښې دننه د کاڼو هغه دوو تختو نه بغېر هيڅ هم نهٔ وُو
چې موسیٰ د سينا د غرهٔ سره په کښې اېښې وې، په کوم
وخت کښې چې بنی اِسرائيل د مِصر مُلک نه راووتل او
مالِک خُدائ د هغوئ سره يو لوظ وکړو. ١٠ چې کله
اِمامان د مقدس ځائ نه راوتل، نو د مالِک خُدائ کور د
وريځې نه ډک شو، ١١ نو اِمامانو د وريځې په وجه خپل
خِدمت نهٔ شو تر سره کولے ځکه چې د مالِک خُدائ کور د
هغهٔ د جلال نه ډک شوے وو. ١٢ بيا سليمان دُعا وغوښته،
”اے مالِکه خُدايه، تا فرمائيلی دی چې تهٔ به په تکه توره وريځ
کښې موجود يې. ١٣ خو ما ستا دپاره يو عالی شان کور
جوړ کړے دے، يو داسې ځائ چې تل به په کښې اوسېږې.“

د حضرت سليمان خلقو ته تقرير کول

١۴ کله چې د قوم خلق هلته ولاړ وُو، نو سليمان بادشاه مخ
ورواړولو او د هغوئ دپاره يې د خُدائ پاک نه برکت
وغوښتلو. ١۵ هغهٔ وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی. هغهٔ هغه وعده پوره کړه چې
زما پلار داؤد سره يې کړې وه، چې کله هغهٔ وفرمائيل، ١۶
د کوم وخت نه چې ما خپل خلق د مِصر نه راويستلی دی،

نو ما د بنی اِسرائیلو په ټول مُلک کښې یو ښار هم نۀ دے
خوښ کړے چرته به چې هغه کور جوړېږی چې هلته به زما
عبادت کیږی. خو داؤده، زۀ تا خوښوم چې زما په خلقو
بادشاهی کوې.“ ۱۷ او سلیمان خپله خبره جاری وساتله،
”زما پلار داؤد دا غوښتل چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک د عبادت دپاره یو کور جوړ کړی، ۱۸ خو مالِک
خُدائ هغۀ ته وفرمائیل، چې ستا اراده ښۀ وه چې زما د نوم
د درناوی دپاره یو کور جوړ کړې، ۱۹ خو تۀ به دا جوړ نۀ
کړې. هغه به ستا زوئ، ستا خپل زوئ وی چې زما د نوم
دپاره به کور جوړ کړی. ۲۰ او اوس مالِک خُدائ خپله
وعده پوره کړې ده. زۀ د خپل پلار داؤد په ځائ د بنی
اِسرائیلو په تخت ناست یم لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده
کړې وه او ما د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د
عبادت دپاره هغه کور جوړ کړے دے. ۲۱ ما په هغه کور
کښې د لوظ صندوق دپاره د یو ځائ بندوبست کړے دے
چې په هغې کښې د مالِک خُدائ د تړون هغه تختې پرتې دی
چې د کوم لوظ هغۀ زمونږ د پلار نیکۀ سره کړے وو چې کله
یې د مِصر نه راوویستل.“

د حضرت سلیمان دُعا

۲۲ نو د بنی اِسرائیلو د قوم په موجودګۍ کښې سلیمان لاړو
او د مالِک خُدائ د قربانګاه په مخکښې ودرېدو، هلته یې د
آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل ۲۳ او دُعا یې
وکړه، ”مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه. پاس په
آسمان کښې او لاندې په زمکه ستا په شان خُدائ نشته، د
خپلو خلقو سره ستا لوظ پوره کړه څوک چې د زړۀ د

اخلاصه ستا تابعداری کوی او هغوئ ته خپله مينه وښايه.
۲۴ تا چې زما پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه
دې پوره کړې ده، نن هره خبره پوره شوې ده. ۲۵ او مالِکه
خُدايه د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، زهٔ تا ته سوال کوم چې تهٔ
به هغه بله وعده هم پوره کړې چې تا زما د پلار سره کړې وه
چې کله دې هغهٔ ته وفرمائيل چې د هغهٔ اولاد نه به هميشه يو
کس داسې وی چې په بنی اِسرائيلو به بادشاهی کوی، کهٔ د
هغهٔ اولاد هم د هغهٔ په شان صحيح فرمانبرداری کوله. ۲۶
نو، اے د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، هغه هر څهٔ دې رښتيا شی
چې د څهٔ وعده تا د خپل خِدمت کوونکی يعنې زما د پلار
داؤد سره کړې ده. ۲۷ خو اے خُدايه پاکه، تهٔ په زمکه
باندې نهٔ شې اوسېدې، څکه چې ټول آسمان ستا د ځائېدو
دپاره کافی نهٔ دے، نو دا کور به څنګه کافی وی چې کوم ما
جوړ کړے دے؟ ۲۸ خو اے مالِکه خُدايه زما خُدايه پاکه،
زهٔ ستا خِدمت کوونکے يم. زما دُعا واوره او زهٔ چې کوم
سوال کوم نو هغه منظور کړه. ۲۹ خو په دې کور شپه او
ورځ نظر وساته، دا ځائ چې تا د عبادت دپاره خوښ کړے
دے. مخ مې دې کور ته کړو او زما سوال واوره. ۳۰ د
خپل خِدمت کوونکی دُعا او د خپلو بنی اِسرائيلو خلقو دُعا
واوره په هغه وخت کښې چې کله هغوئ دې ځائ ته مخ
کوی. په آسمان کښې په خپل کور کښې زمونږ سوال اوره او
مونږ معاف کوه. ۳۱ کله چې په يو کس اِلزام ولګی چې د
بل چا سره يې بد کړی دی او په دې کور کښې ستا قربان‌ګاه
ته راوستلے شی چې قسم وکړی چې هغه بې‌ګناه دے، ۳۲
نو اے مالِکه خُدايه، په آسمان کښې اوره او د خپلو خِدمت
کوونکو عدالت کوه. مجرم له هم هغه شان سزا ورکوه چې

څنګه يې حقدار وی او چې څوک بې‌ګناه وی نو د هغهٔ
صفائی کوه. ﴿۳۳﴾ کله چې ستا خلق بنی اِسرائيليان د خپلو
دشمنانو نه شکست وخوری ځکه چې هغوئ به ستا خِلاف
ګناه کړې وی، چې کله هغوئ تا ته راوګرځی او بيا په تا
توکل وکړی او په دې کور کښې تا ته سوال وکړی، ﴿۳۴﴾ نو په
آسمان کښې د هغوئ سوال اوره. د خپلو خلقو ګناهونه
معاف کوه او هغه مُلک ته يې واپس راوله چې کوم تا د
هغوئ پلار نيکهٔ له ورکړے وو. ﴿۳۵﴾ کله چې تهٔ باران ايسار
کړې ځکه چې ستا خلقو به ستا خِلاف ګناه کړې وی او بيا
چې کله هغوئ توبه وباسی او مخ دې کور ته کړی، ځکه چې
تا سزا ورکړې وه، ﴿۳۶﴾ نو په آسمان کښې د هغوئ سوال
اوره. د بادشاه او د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو ګناهونه معاف
کوه. هغوئ ته د عمل نيغه لاره ښايه. اے مالِکه خُدايه، د
خپلو خلقو په دې زمکه باندې باران وروه، کوم چې تا خپلو
خلقو له په پوخ ميراث کښې ورکړے دے. ﴿۳۷﴾ کله چې په
مُلک کښې قحط يا وبا وی، يا په سوزيدونکې هواګانو او يا د
قحطۍ مُولخانو په ذريعه فصلونه تباه شی، يا ستا د خلقو په
ښارونو باندې دشمنانو حمله کړې وی، يا په هغوئ باندې څهٔ
افت يا بيماری راشی، ﴿۳۸﴾ نو بيا د هغوئ دُعاګانې اوره. کهٔ
ستا خلقو بنی اِسرائيلو نه څوک هم د زړهٔ د اخلاصه توبه
وباسی او خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی،
﴿۳۹﴾ نو د هغوئ سوال اوره. د هغوئ دُعا په آسمان کښې په
خپل کور کښې اوره، هغوئ معاف کوه او مدد يې کوه.
يواځې تهٔ د انسان د زړهٔ په خيالونو پوهيږې. د هر چا سره
هغه سلوک کوه چې څنګه يې حقدار وی، ﴿۴۰﴾ نو ستا خلق
به ټول عُمر ستا تابعداری کوی چې په هغه مُلک کښې

اوسیږی چې تا د هغوئ پلار نیکهٔ له ورکړے دے. ﴿۴۱﴾-﴿۴۲﴾
نو بیا کله چې د بل مُلک خلق کوم چې ستا د قوم بنی
اِسرائیلو نه نهٔ وی او ستا د شُهرت او د هغه لویو کارونو نه
خبر شی چې تا د خپلو خلقو دپاره کړی دی او ستا د عبادت
دپاره د لرې نه راشی او دې کور طرف دُعا وکړی، ﴿۴۳﴾ نو د
هغهٔ سوال اوره. په آسمان کښې چرته چې تهٔ اوسیږې د هغهٔ
سوال اوره او چې څهٔ غواړی نو هغه ورله ورکړه، نو داسې د
دُنیا ټول قومونه به تا وپیژنی او ستا تابعداری به کوی، لکه
چې ستا خلق بنی اِسرائیلیان یې کوی. نو هغوئ ته به پته
ولګی چې دا کور چې کوم ما جوړ کړے دے هغې پورې ستا
نوم تړلے شوے دے. ﴿۴۴﴾ کله چې تهٔ خپلو خلقو له د تلو
حُکم ورکړې چې د خپلو دشمنانو خِلاف جنګ وکړی او
هغوئ تا ته سوال وکړی، چې دې ښار ته چې تا خوښ کړے
دے او چې دې کور ته یې مخ وی چې ستا د عبادت دپاره ما
جوړ کړے دے، ﴿۴۵﴾ نو د هغوئ سوال اوره. په آسمان کښې
هغوئ ته غوږ ایږده او هغوئ له فتح ورکوه. ﴿۴۶﴾ کله چې
ستا خلق ستا خِلاف ګناه وکړی (داسې هیڅ څوک هم نشته
چې ګناه نهٔ کوی)، او تهٔ په غصه کښې هغوئ پرېږدې چې
دشمن شکست ورکړی او هغوئ یې خپل مُلک ته قېدیان
بوځی، کهٔ هغه مُلک لرې هم وی، ﴿۴۷﴾ خو د خپلو خلقو
سوال اوره. کهٔ هغوئ د جلاوطنۍ په مُلک کښې توبه وباسی
او تا ته سوال وکړی او دا اِقرار وکړی، چې هغوئ څومره
ګناهګار او بدعمله دی، نو اے مالِکه خُدایه، د هغوئ سوال
اوره. ﴿۴۸﴾ خو کهٔ د دشمن په مُلک کښې هغوئ په رښتیا او
خلوص سره توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او مخ یې دې
مُلک ته وی چې تا زمونږ پلار نیکهٔ له ورکړے دے، هغه ښار

چې تا خوښ کړے دے او دا کور چې ما ستا دپاره جوړ کړے دے، ۴۹ نو د هغوئ دُعا ته غوږ نيسه. په آسمان کښې په خپل کور کښې د هغوئ سوال اوره او د هغوئ مدد کوه. ۵۰ د خپلو خلقو ټول ګناهونه او ستا خِلاف سرکشئ معاف کوه او هغه دشمنان وربانديې مِهربانه کړه، کومو چې جلاوطن کړی وُو. ۵۱ هغوئ بيا هم ستا خپل خلق دی، هغه ميراث، چې تا د مِصر مُلک نه راوويستل چې سم سور اور وو. ۵۲ مالِکه خُدايه، تهٔ په بنی اِسرائيلو او ستا خِدمت کوونکی باندې هميشه د رحم نظر کوه او چې کله هم هغوئ تا ته د مدد چغه وهی نو د هغوئ سوال اوره. ۵۳ تا هغوئ د ټولو قومونو نه خوښ کړل چې ستا خپل خلق شی لکه څنګه چې تا د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ په ذريعه هغوئ ته فرمائيلی وُو کله چې تا زمونږ پلار نيکهٔ د مِصر نه راوويستل.“

آخری دُعا

۵۴ کله چې سليمان مالِک خُدائ ته دُعا ختمه کړه، نو هغه د قربانګاه په وړاندې پاڅېدو، چرته چې په سجده شوے وو او لاسونه يې آسمان ته اوچت کړی وُو. ۵۵ هغه پاڅېدو او په اوچت آواز يې د بنی اِسرائيلو ټول قوم دپاره د خُدائ پاک نه برکت وغوښتو چې هلته راغونډ وُو. او هغهٔ وفرمائيل، ۵۶ ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی چې هغهٔ خپلو خلقو له امن ورکړے دے، لکه څنګه چې هغهٔ وعده کړې وه. هغه په خپلو ټولو ښُخو وعدو کښې پاتې نهٔ دے راغلے کومې يې چې د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ په ذريعه يې کړې وې. ۵۷ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دې زمونږ مل وی، لکه څنګه چې هغه زمونږ د پلار نيکهٔ مل وو، هغه دې زمونږ نه هيڅکله

نۀ ځی او نۀ دې مونږ پرېږدی، ۵۸ چې هغه زمونږ ارادې
بدلې کړی، نو چې مونږ هر څۀ کوُو د هغۀ مرضی پوره کوُو
او د هغۀ ټول قانون او حُکمونه منو چې زمونږ پلار نيکۀ له يې
ورکړی وُو. ۵۹ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دې هر
وخت دا خبرې يادې ساتی چې ما هغۀ ته کړې دی. هغه دې
د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو او زما مدد وکړی، لکه څنګه چې
د هرې ورځې ضرورتونه لرو. ۶۰ نو د دُنيا ټولو قومونو ته
به پته ولګی چې صِرف مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے او بل
يو خُدائ هم نشته. ۶۱ تاسو يعنې د هغۀ خلق دې د مالِک
خُدائ زمونږ د خُدائ پاک پوره وفادار وی، چې د هغۀ په
ټول قانون او حُکمونو باندې هم هغه شان عمل کوئ لکه
څنګه چې نن کوئ.“

د مالِک خُدائ د کور وقف کېدل

۶۲ سليمان بادشاه او د هغۀ سره ټولو بنی اِسرائيلو مالِک
خُدائ ته نذرانې پېش کړې. ۶۳ سليمان دوويشت زره
غواوې او يو لاک شل زره ګډې د سلامتۍ نذرانې په توګه
پېش کړې. نو داسې بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټولو خلقو د
مالِک خُدائ کور وقف کړو. ۶۴ هم په هغه ورځ هغۀ د
دربار مرکزی حِصه هم وقف کړه، کومه حِصه چې د مالِک
خُدائ کور ته مخامخ وه. هغۀ هلته پوره سوزېدونکې نذرانې،
د غلې نذرانې، او د سلامتۍ نذرانو دپاره د غواوو وازګه پېش
کړه. هغۀ داسې په دې وجه وکړل چې د زېړو قربانګاه د دې
ټولو نذرانو دپاره ډېره وړه وه. ۶۵ سليمان بادشاه او د بنی
اِسرائيلو ټولو خلقو اووۀ ورځې د جونګړو اختر وکړو. هلته
يوه لويه ګڼه وه چې په شمال کښې د حمات درې نه واخله په

جنوب کښې د مِصر سرحد پورې وه. ۶۶ په اتمه ورځ
سليمان خلق رُخصت کړل. هغوئ ټولو د هغۀ صِفت کولو
او د هغه ټولو برکتونو په وجه خوشحاله کورونو ته لاړل چې
کوم برکتونه مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی داؤد او د
هغۀ خلقو بنی اِسرائيلو له ورکړی وُو.

د خُدائ پاک حضرت سليمان ته بيا ښکاره کېدل

۹ ۱ کله چې سليمان بادشاه د مالِک خُدائ کور، خپل
محل او د هغه هر څۀ جوړول ختم کړل چې څۀ يې جوړول
غوښتل، ۲ نو مالِک خُدائ په دويم ځل هغۀ ته راښکاره
شو، لکه څنګه چې هغه په جبعون کښې ښکاره شوے وو.
۳ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده،
کومه چې تا زما په وړاندې کړې ده. کوم کور چې تا جوړ
کړے دے هغه زۀ مقدس کوم او هغه به داسې ځائ وی چې
هميشه به هلته زما عبادت کيږی. زما به په دې نظر وی او
هميشه به زړۀ کښې اوسی. ۴ او کۀ تا په صداقت او د زړۀ
د اخلاصه زما خِدمت کولو لکه چې ستا پلار داؤد کولو او تا
زما قانون او هغه هر څۀ منل چې ما يې حُکم درکړے دے،
۵ نو زۀ به خپله هغه وعده پوره کړم چې ما ستا پلار داؤد
سره کړې وه چې ما هغۀ ته وفرمائيل چې ستا د اولاد نه به
هميشه يو کس د بنی اِسرائيل په تخت ناست وی. ۶ خو
کۀ تا يا ستا اولاد زما تابعداری پرېښوده، چې ما کوم قانون
او حُکمونه درکړی دی، د هغې نافرمانی مو وکړه او د نورو
خُدايانو عبادت مو وکړو، ۷ نو زۀ به خپل خلق بنی
اِسرائيليان د هغه مُلک نه لرې کړم کوم چې ما ورکړے دے.

او زهٔ به دا کور هم پرېږدم چې ما د خپل عبادت دپاره مقدس
کړے دے. ټول قومونه به د بنی اِسرائيلو په مُلک پورې خندا
کوی او سپک به ورته ګوری. ۸ دا کور به د کنډر يو
ډېرے شی او چې هر څوک هم ورباندې تېرېږی نو ويه
لړزيږی او حېران به شی. هغوئ به تپوس کوی چې مالِک
خُدائ په دې مُلک او کور باندې داسې ولې کړی دی. ۹ نو
خلق به وائی چې هغوئ مالِک خُدائ پرېښے وو، چا چې د
هغوئ پلار نيکهٔ د مِصر نه راوويستل. هغوئ نور خُدايان
راټينګ کړل او د هغوئ عبادت او خِدمت يې وکړو. نو دا
ځکه مالِک خُدائ ورباندې دا تباهی راوستې ده.“

د حضرت سليمان د حيرام سره تړون

۱۰ د سليمان د مالِک خُدائ په کور او خپل محل باندې
شل کاله ولګېدل. ۱۱ د صور بادشاه حيرام هغهٔ له دِيار او د
نختر لرګو او د هغه ټولو سرو زرو بندوبست وکړو چې هغهٔ
د دې کار دپاره غوښتی وُو. کله چې دا کار ختم شو، نو
سليمان بادشاه حيرام له د ګليل په علاقه کښې شل ښارونه
ورکړل. ۱۲ حيرام بادشاه د هغه ښارونو ليدو له لاړو کوم
چې سليمان ورکړی وُو، خو د هغهٔ خوښ نهٔ شول. ۱۳ نو
هغهٔ سليمان ته ووئيل، ”زما وروره، دا څهٔ رنګه ښارونه دی
چې تا ما له راکړی دی؟“ نو په دې وجه تر اوسه پورې د هغه
ځائ نوم کابول دے. ۱۴ حيرام سليمان له د څلورو زرو
کلو نه زيات سرهٔ زر لېږلی وُو.

د حضرت سليمان نورې کارنامې

۱۵ سلیمان بادشاه په مزدورانو باندې د مالِک خُدائ کور،
محل، په غرۀ باندې پټې او د یروشلم دېوال جوړ کړو. په
هغوئ یې د حصور، مِجدو او جزر ښارونه هم بیا جوړ کړل.
۱۶ د مِصر بادشاه فِرعون په جزر حمله کړې وه او دا یې
قبضه کړې وو، د هغې اوسېدونکی یې ووژل او په ښار یې
اور بل کړو. بیا هغۀ دا خپلې لور له د وادۀ په جهېز کښې په
هغه وخت ورکړو چې سلیمان ودوله، ۱۷ سلیمان د جزر
ښار او لاندینے بیت‌حورون هم بیا جوړ کړو، ۱۸ ورسره
بعلات، د یهوداه په صحرا کښې تامار، ۱۹ د ګودامونه والا
ښارونه، د هغۀ د آسونو او جنګی ګاډو دپاره ښارونه او چې
په یروشلم، لبنان او خپله ټوله بادشاهۍ کښې یې څۀ هم
جوړول غوښتل نو هغه یې جوړ کړل. ۲۰-۲۱ سلیمان د
کنعان خلقو د اولاد نه مزدوران جوړ کړل، کوم چې بنی
اِسرائیلو د مُلک قبضه کولو په وخت نۀ وُو وژلی. په دې
کښې اموریان، حِتیان، فرزیان، حِویان او یبوسیان وُو، چې
د هغوئ اولاد تر اوسه پورې غلامان دی. ۲۲ سلیمان د بنی
اِسرائیلو نه غلامان جوړ نۀ کړل، هغوئ د فوجیانو، مشرانو،
فوجی آفسرانو، د ګاډو مشرانو او د آسونو والا په توګه
خِدمت کولو. ۲۳ په هغه مزدورانو باندې پینځۀ سوه او
پنځوس آفسران مقرر کړے شوی وُو چې کومو مزدورانو د
سلیمان په منصوبو باندې کار کولو. ۲۴ سلیمان په غرۀ
باندې پټې د هغې نه پس جوړ کړل چې د هغۀ ښځه د مِصر د
بادشاه فِرعون لور، د داؤد د ښار نه هغه محل ته تلې وه چې
د هغې دپاره یې جوړ کړے وو. ۲۵ سلیمان به په کال کښې
درې ځل سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې په هغه
قربانګاه پېش کولې چې کومه یې مالِک خُدائ ته جوړه

کړې وه. هغهٔ مالِک خُدائ ته خوشبوئی هم سوزوله. او داسې
هغهٔ د مالِک خُدائ کور جوړول پوره کړل. ۲۶ سلیمان
بادشاه په عصیون‌جابر کښې ډېر سمندری جهازُونه هم جوړ
کړل، عصیون‌جابر د ادوم په علاقه کښې د بحرِقُلزم په غاړه
دے او ایلات ته نزدې دے. ۲۷ حیرام بادشاه یو څو تکړه
جهاز چلوونکی ورولېږل چې د سلیمان د سړو مدد وکړی.
۲۸ هغوئ د اوفیر مُلک ته سفر وکړو او د هغه ځائ نه یې
څوارلسو زرو کلو نه زیات سرهٔ زر سلیمان له راوړل.

د شیبا د مَلِکه سره د حضرت سلیمان ملاقات

۱۰ ۱ د شیبا مَلِکه د سلیمان د شُهرت نه خبر شوه، نو
راغله چې په مشکلو سوالونو سره هغه معلوم کړی. ۲ هغه
یروشلم ته د یوې لوئې قبیلې سره راغله او د اوښانو یوه لویه
قافله ورسره وه چې په مصالحو، قیمتی کاڼو او ډېر سرهٔ زر
ورباندې بار وُو. کله چې هغه او سلیمان مِلاو شول، نو هغې
ورسره هغه ټولې خبرې اترې وکړې چې د هغې په ذهن کښې
وې. ۳ نو سلیمان د ټولو سوالونو جواب ورکړو، داسې یو
سوال هم نهٔ وو چې هغهٔ یې جواب نهٔ شو ورکولے. ۴ د
شیبا مَلِکه د سلیمان په حِکمت پوهه شوه او هغه محل یې
ولیدو چې هغهٔ جوړ کړے وو. ۵ هغې هغه خوراک ولیدو
چې د هغهٔ په دسترخوان باندې پروت وو، د هغهٔ د آفسرانو
کوټې، د هغهٔ د محل د نوکرانو اِنتظام او هغه لِباس چې
هغوئ اغوستے وو، د هغهٔ ساقیان یې ولیدل او هغه پوره
سوزېدونکې نذرانې یې هم ولیدې چې هغهٔ به د مالِک خُدائ
په کور کښې پېش کولې. نو په دې هر څهٔ باندې حقه حیرانه

شوه. ۶ هغې سلیمان بادشاه ته ووئیل، "ما په خپل مُلک
کښې چې ستا د کارنامو او حِکمت په حقله څهٔ اورېدلی وُو
نو هغه رښتیا دی. ۷ خو ما تر هغې پورې یقین نهٔ کولو چې
ترڅو زهٔ په خپله راغلې نهٔ وم او هر څهٔ مې کتلی نهٔ وُو. خو
زهٔ د دې په نیمه هم نهٔ وم خبر، ما ته چې څهٔ وئیلی شوی وُو
نو ستا حِکمت او دولت د هغې نه ډېر زیات دے. ۸ ستا
ښځې څومره خوش قسمته دی او ستا نوکران څومره خوش
قسمته دی، هغوئ هر وخت ستا په وړاندې وی او ستا د
حِکمت خبرې اورېدے شی. ۹ د مالِک خُدائ ستا د
خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی، چې هغهٔ دا ښودلی دی چې
هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چې تهٔ یې د بنی اِسرائیلو
بادشاه جوړ کړے یې. ځکه چې د بنی اِسرائیلو سره د هغهٔ
مینه د تل دپاره ده، نو هغهٔ تهٔ د هغوئ بادشاه جوړ کړے یې
چې د اِنصاف او صداقت نه کار واخلې." ۱۰ د شیبا مَلِکه
سلیمان بادشاه ته هغه تُحفې پېش کړې کومې چې هغې
راوړې وې، د څلور زره کیلو نه زیات سرهٔ زر او په ډېر
زیات مِقدار کښې مصالحې او قیمتی کاڼی هم. هغې چې
کومې مصالحې ورکړې هغه دومره زیاتې وې چې هیچا هم
دومره بیا ورنهٔ کړې. ۱۱ د حیرام سمندری جهازونو چې
کومې د اوفیر نه سرهٔ زر راوړی وُو، د هغه ځائ نه یې په ډېر
زیات مِقدار کښې د صُندل لرګی او قیمتی کاڼی هم راوړل.
۱۲ سلیمان دا لرګی د مالِک خُدائ کور او محل په ستنو
کښې استعمال کړل او د دې نه یې د سندرغاړو دپاره بینجو
او ربابُونه هم جوړ کړل. دا د ټولو نه ښهٔ د صُندل لرګی وُو
چې د بنی اِسرائیلو مُلک ته راوړے شوی وُو، د دې په شان
لرګے بیا نهٔ دے لیدلے شوے. ۱۳ سلیمان بادشاه د شیبا

مَلِکه له هغه هر څۀ ورکړل چې څۀ يې غوښتل، دا د هغه نورو شاهی تُحفو نه علاوه وُو چې هغې له يې د سخاوت سره ورکړې وې. بيا هغه او د هغې ډله د شيبا مُلک ته راواپس شوه.

د حضرت سليمان بادشاه دولت

۱۴ سليمان بادشاه ته هر کال تقريباً درويشت زره کلو سرۀ زر مِلاويدل ۱۵ د دې نه علاوه چې سوداګرو کوم محصُول ورکولو، د تجارت ګټه او چې د بنی اِسرائيلو د مُلک د ضِلعو حاکِمانو او د عربو بادشاهانو چې کوم محصُول ورکولو هغه هم ورته مِلاويدو. ۱۶ سليمان دوه سوه لوئې ډالونه جوړ کړل، چې په هر يو باندې تقريباً اووۀ کلو د ټکولے شوو سرو زرو پترى خېژولے شوى وُو. ۱۷ هغۀ درې سوه واړۀ ډالونه هم جوړ کړل، چې په هر يو باندې تقريباً دوه کلو د ټکولے شوو سرو زرو پترى خېژولے شوى وُو. هغۀ دا ټول ډالونه په هغه دربار کښې کېښودل چې نوم يې د لبنان ځنګل وو. ۱۸ هغۀ يو لوئې تخت هم جوړ کړو چې يوه حِصه يې د هاتى په غاښونو پټه وه او نور په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. ۱۹- ۲۰ د تخت شپږ پوړۍ وې چې بره ورختلې وې، چې د هرې پوړۍ په يو سر او بل سره باندې د ازمرو مجسمې وې، چې ټول دولس ازمرى وُو. تخت شا طرف ګول وو او د دواړو بازوګانو سره يې يو يو د ازمرى مجسمه وه. په بله يوه بادشاهۍ کښې کله هم داسې تخت موجود نۀ وو. ۲۱ د سليمان د څښلو ټولې پيالۍ د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنګل په دربار کښې ټول لوښى د سوچه سرو زرو وُو. سپين زر په کښې بيخى نۀ وُو استعمال شوى، ځکه چې

د سلیمان په وخت کښې دا قیمتی نهٔ شو گڼلے. ۲۲ هغهٔ
سمندری جهازُونه لرل چې د حیرام د جهازونو سره چلېدل.
هر درې کاله پس به دا راواپس کېدل، چې سرهٔ زر، سپین
زر، د هاتی غاښونه، شادوگان او طاؤسان به یې راوړل. ۲۳
سلیمان د دُنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د
ټولو نه زیات د حِکمت خاوند وو، ۲۴ او ټولې دُنیا به دا
غوښتل چې هغهٔ له راشی او د هغهٔ حِکمت ته غوږ ونیسی
چې خُدائ پاک هغهٔ له ورکړے دے. ۲۵ چې هر څوک به
هغهٔ له راتلو نو هغهٔ له به یې څهٔ تُحفه راوړه، لکه سپین زر او
سرهٔ زر، جُوغې، وسلې، مصالحې، آسونه، او قچر. کال په
کال به داسې کېدل. ۲۶ سلیمان د څوارلسو سوو جنگی
گاډو او دولسو زرو په آسونو سوارو فوجیانو یو لوئ لښکر
جوړ کړو. هغهٔ څهٔ په یروشلم کښې وساتل او باقی نور یې په
مختلفو ښارونو کښې دېره کړل. ۲۷ د هغهٔ په بادشاهۍ کښې
سپین زر په یروشلم کښې د کاڼو په شان عام وُو او دِیار د
یهوداه غرونو په لمن کښې د چِنار په شان ډېر تېر وُو. ۲۸ د
سلیمان سوداگرو د مِصر او قوعی نه آسونه اخستل ۲۹
هغوئ به یوه جنگی گاډۍ د مِصر نه په شپږ سوه د سپینو
زرو په سیکو او آس به یې په یو نیم سل د سپینو زرو په
سیکو اخستلو او حِتی او شامی بادشاهانو له به یې د
خرڅولو دپاره آسونه او جنگی گاډۍ لېږلې.

د حضرت سلیمان د خُدائ پاک تابعداری نهٔ کول

۱۱ ۱ او سلیمان د پردی مُلک د ډېرو ښځو سره مینه
کوله. د فِرعون د لور نه علاوه هغهٔ حِتیۍ، موآبیۍ، عمونیۍ،

ادومئ او صيدانئ ښځې وادۀ کړې. ٢ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له دا حُکم ورکړے وو چې د دې قومونو سره ودونه مۀ کوئ ځکه چې د دې په وجه به د بنی اِسرائيلو زړونه نورو خُدايانو ته واوړی، خو سليمان د غېرو قومو ښځو مينه نۀ پرېښودله. ٣ سليمان اووۀ سوه شهزادګئ وادۀ کړې او درې سوه وينځې يې هم وې. نو هغوئ د هغۀ زړۀ د خُدائ پاک نه واړولو ٤ او چې سليمان بوډا شو نو هغوئ د هغۀ زړۀ پردو خُدايانو ته واړولو او هغه د خپل پلار داؤد په شان د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک پوره وفادار پاتې نۀ شو. ٥ هغۀ د صيدان عستارات مجسمې او د عمون د پليت مولک بُت عبادت يې وکړو. ٦ نو سليمان هغه څۀ وکړل چې څۀ د مالِک خُدائ په نظر کښې بد وُو او هغۀ د مالِک خُدائ پوره تابعداری نۀ کوله، لکه څنګه چې د هغۀ پلار داؤد کړې وه. ٧ هغۀ د يروشلم نمرخاتۀ طرف ته په غرۀ باندې د موآب د پليت معبود کموس او د عمون د پليت مولک بُت د عبادت دپاره يوه عبادتخانه جوړه کړه. ٨ هغۀ د عبادت ځايونه هم جوړ کړل چرته به چې د هغۀ د پردی مُلک ټولو ښځو خوشبوئی سوزوله او خپلو خُدايانو ته به يې نذرانې پېش کولې. ٩-١٠ مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دوه ځل سليمان ته ښکاره شوے وو او دا حُکم يې ورکړے وو چې د پردو خُدايانو عبادت مۀ کوه، خو سليمان د مالِک خُدائ تابعداری ونۀ کړه او د هغۀ نه واوړېدو. نو مالِک خُدائ سليمان ته په قهر شو ١١ او ورته يې وفرمائيل، "تا قصداً ما سره خپل لوظ مات کړے دے او زما د حُکمونو نافرمانی دې کړې ده، نو زۀ به خامخا ستا نه بادشاهی اخلم او ستا يو نوکر له به يې ورکوم. ١٢ خو ستا د پلار داؤد په

خاطر زۀ به داسې ستا په ژوند کښې نۀ کوم، خو ستا د زوئ
په بادشاهئ کښې به يې وکړم. ۱۳ خو زۀ به د هغۀ نه ټوله
بادشاهی نۀ اخلم، زۀ به د خپل خِدمت کوونکی داؤد او د
خپل خوښ شوی ښار يروشلم د خاطره يوه قبيله هغۀ ته
پرېږدم.“

د حضرت سليمان دشمنان

۱۴ نو مالِک خُدائ د ادوم شاهی خاندان حدد راوچت کړو
چې د سليمان خِلاف شی. ۱۵-۱۶ د دې نه ډېر وخت
وړاندې، کله چې داؤد ادوم فتح کړو او د هغۀ د لښکر مشر
يوآب د مړو ښخولو له تلے وو نو داؤد او د هغۀ سړی په
ادوم کښې شپږ مياشتې پاتې شول او په دې دوران کښې
هغوئ په ادوم کښې ټول نران ووژل ۱۷ خو حدد او د هغۀ د
پلار څۀ ادوميان نوکران مِصر ته تښتېدلی وُو. (په هغه وخت
کښې حدد ماشوم وو.) ۱۸ هغوئ ميديان پرېښودو او فاران
ته لاړل، چې هلته يو څو نور سړی ورسره ملګری شول. بيا
هغوئ مِصر ته سفر وکړو او فِرعون له لاړل، هغۀ حدد له لږه
زمکه او کور ورکړو او د خوراک بندوبست يې ورله وکړو.
۱۹ او د فِرعون حدد دومره خوښ شو چې هغۀ له يې د
خپلې ښځې يعنې د مَلِکې تحفنحيس خور وکړه، چې حدد يې
وادۀ کړی. ۲۰ د هغې نه يې يو زوئ جنوبت پيدا شو، چې
هغه مَلِکې د فِرعون په محل کښې ساتلو او هلته د فِرعون د
زامنو سره اوسېدو. ۲۱ کله چې په مِصر کښې حدد ته دا
پيغام ورسېدو چې داؤد او د لښکر مشر يوآب مړۀ شوی دی،
نو حدد فِرعون ته ووئيل، ”ما پرېږده چې زۀ واپس خپل مُلک
ته لاړ شم.“ ۲۲ فِرعون ترې نه تپوس وکړو، ”دلته تا ته د څۀ

کمے دے؟ چې واپس خپل کور ته تلل غواړې.“ حدد فِرعون
له جواب ورکړو، ”نه، بس ما له د تلو اجازت راکړه.“ ٢٣
خُدائ پاک د اليدع زوئ رِزون هم د سليمان خِلاف کړو.
رِزون د خپل نِيک يعنې د ضوباه بادشاه هددعزر نه تښتېدلے
وو، ٢٤ او هغه د بدمعاشانو د يوې قبيلې مشر شوے وو. دا
د هغې نه پس شوی وُو چې کله داؤد هددعزر له شکست
ورکړو. رِزون او د هغهٔ سړی لاړل او په دمشق کښې
اوسېدل، چې هلته خپلو سړو هغه په دمشق کښې بادشاه
جوړ کړو. ٢٥ د سليمان په ټول ژوند کښې رِزون د بنی
اِسرائيلو دشمن وو او د حدد په شان يې هغوئ په تکليف
کول، هغهٔ د بنی اِسرائيلو نه نفرت کولو خو په خپله يې په
شام بادشاهی کوله.

د يربعام سره د خُدائ پاک لوظ

٢٦ يو بل سړے د نباط زوئ يربعام د سليمان بادشاه
خِلاف شو چې هغه د سليمان خپل يو آفسر وو. يربعام په
اِفرائيم کښې د صريده وو. او د يربعام د کونډې مور نوم
صروعه وو. ٢٧ دا د هغهٔ د بغاوت قيصه ده. سليمان د
يروشلم نمرخاتهٔ طرف ته بره ختلی پټی جوړول او د ښار
دېوالونه يې مرمت کول. ٢٨ يربعام يو تکړه زلمے وو او
کله چې سليمان ته پته ولګېده چې هغه څومره محنتی دے،
نو هغه يې د منسی او اِفرائيم قبيلو په علاقه کښې د هغه
مزدورانو مشر جوړ کړو. ٢٩ يوه ورځ کله چې يربعام د
يروشلم نه سفر کولو نو په لاره باندې اخياه پېغمبر ورسره
مِلاو شو، اخياه د سيلا وو. او په مېدان کښې د هغوئ نه بغېر
نور هيڅ څوک هم نهٔ وُو، اخياه نوې چُوغه اغوستې وه. ٣٠

اخیاه چې کومه نوې چُوغه اغوستې وه هغه یې وویستله او
دولس ټوټې یې کړه، ۳۱ او یربعام ته یې ووئیل، ”لس ټوټې د
ځان دپاره واخله، ځکه مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک تا ته وائی چې زهٔ د سلیمان نه بادشاهی اخلم او تا له به
لس قبیلې درکوم. ۳۲ سلیمان به یوه قبیله زما د خِدمت
کوونکی داؤد او د یروشلم په خاطر وساتی، دا هغه ښار دے
چې د بنی اِسرائیل په ټول مُلک کښې ما خوښ کړے دے
چې زما شی. ۳۳ زهٔ داسې ځکه کوم چې سلیمان زهٔ رد
کړے یم او د پردو خُدایانو عبادت یې کړے دے یعنې، د
صیدان د مجسمې عستارات، د موآب بُت کموس او د عمون
بُت مولک. سلیمان زما نافرمانی کړې ده، هغهٔ زهٔ نهٔ یم رضا
کړے او لکه څنګه چې د هغهٔ پلار داؤد زما په قانون او
حُکمونو عمل کولو داسې هغهٔ نهٔ دے کړے. ۳۴ خو زهٔ به د
سلیمان نه ټوله بادشاهی نهٔ اخلم او چې ترڅو ژوندے وی نو
هغه به بادشاه ساتم. زهٔ به داسې زما خِدمت کوونکی د داؤد
د خاطره کوم، کوم چې ما خوښ کړے وو او هغهٔ زما
قانون او حُکمونه منلی وُو. ۳۵ زهٔ به د سلیمان د زوئ نه
بادشاهی واخلم او لس قبیلې به درته حواله کړم، ۳۶ خو زهٔ
به د سلیمان زوئ ته یوه قبیله پرېږدم، نو چې زما د خِدمت
کوونکی داؤد د اولاد نه همېشه زما یو کس وی چې په
یروشلم کښې بادشاهی کوی، هغه ښار چې ما خوښ کړے
دے چې چرته به زما عبادت کېږی. ۳۷ یربعامه، زهٔ به تا د
اِسرائیل بادشاه جوړ کړم او تهٔ به په هغه ټوله علاقه بادشاهی
کوې چې ستا زړهٔ یې غواړی. ۳۸ کهٔ تهٔ زما د حُکم پوره
تابعداری کوې، زما د قانون په مطابق ژوند تېروې او زما د
حُکمونو او تعلیماتو په مطابق هغه کار کوې چې زما په نظر

کښې ښۀ وی، لکه څنګه چې زما خِدمت کوونکی داؤد کول، نو زۀ به همېشه ستا مل يم. زۀ به تا د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړم او ستا اولاد به ستا نه پس خامخا بادشاهی کوی، لکه څنګه چې ما د داؤد دپاره کړې دی. ۳۹ د سليمان د ګناه په وجه به زۀ د داؤد اولاد له سزا ورکوم، خو دا به د همېشه دپاره نۀ وی.“ ۴۰ سليمان د يربعام د وژلو کوشش کولو، خو يربعام د مِصر بادشاه سيساق له وتښتېدو او د سليمان تر مرګه پورې هلته ايسار وو.

د حضرت سليمان مرګ

۴۱ د سليمان کارنامې، د هغۀ حِکمت او چې نور څۀ يې هم کړی وُو هغه ټول ”د سليمان شاه نامه“ نومې کِتاب کښې ليکلے شوی دی. ۴۲ هغه څلوېښت کاله په ټولو بنی اِسرائيلو باندې په يروشلم کښې بادشاه وو. ۴۳ هغه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ رحُبعام د هغۀ نه پس بادشاه شو.

د شمالی قبيلو بغاوت

۱۲ ۱ بيا رحُبعام شِکم ته لاړو، چرته چې ټول اِسرائيليان راغونډ شوی وُو چې دے بادشاه جوړ کړی. ۲ کله چې د نباط زوئ يربعام د دې نه خبر شو چې څوک د سليمان بادشاه نه مِصر ته تښتېدلے وو، هغه د مِصر نه راواپس شو. ۳ د شمالی قبيلو خلقو يربعام راوغوښتو او بيا هغه ټول ورسره رحُبعام له لاړل او هغۀ ته يې ووئيل، ۴ ”ستا پلار سليمان په مونږ باندې درانۀ بوجونه کېښودل. کۀ تۀ

دا بوجونه سپک کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق يُو." ۵
هغهٔ ورته ووئيل، "درې ورځې پس راشئ نو زهٔ به تاسو له
جواب درکړم." نو هغوئ لاړل. ۶ رحُبعام بادشاه د هغه
سپين‌ږيرو مشرانو سره مشوره وکړه کوم چې د هغهٔ د پلار
سليمان مشوره ورکوونکى وُو. هغهٔ ترې نه تپوس وکړو،
"تاسو ما له مشوره راکړئ چې دې خلقو له څهٔ جواب
ورکړم؟" ۷ هغوئ ورته ووئيل، "کهٔ تهٔ نن د دې خلقو
خِدمتګار جوړ شې او د هغوئ خِدمت وکړې او خوږې
خبرې ورسره وکړې، نو هغوئ به تل ستا خِدمت کوونکى
وى." ۸ خو هغهٔ د مشرانو نصيحت رد کړو او هغه زلمو
له لاړو کوم چې د هغهٔ سره لوئ شوى وُو او اوس د هغهٔ
مشوره ورکوونکى وُو. ۹ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "تاسو
ما له مشوره راکړئ چې څهٔ وکړُو. مونږ هغه خلقو ته څهٔ
ووايو چې ما ته وائى چې د هغوئ بوجونه سپک کړم چې زما
پلار ورباندې ايښى دى؟" ۱۰ نو زلمو ورته ووئيل، "ځوک
چې آسان ژوند غواړى نو هغوئ ته ووايه چې، زما کچه ګوته
زما د پلار د ملا نه غټه ده. ۱۱ هغوئ ته ووايه چې، زما پلار
په تاسو درانهٔ بوجونه اچولى دى، خو زهٔ به دا نور هم درانهٔ
کړم. هغهٔ تاسو په کوړو وهلئ، خو زهٔ به تاسو په لړمانو سم
کړم." ۱۲ درې ورځې وروستو يربعام او ټول خلق رحُبعام
بادشاه ته راواپس شول، لکه څنګه چې دې بادشاه ورته وئيلى
وُو. ۱۳ بادشاه د مشرانو سرو مشوره رد کړه او خلقو ته يې
سختې خبرې وکړې، ۱۴ هم هغه شان څنګه چې زلمو ورته
وئيلى وُو. هغهٔ ووئيل، "زما پلار په تاسو باندې درانهٔ بوجونه
اچولى وُو، خو زهٔ به دا نور هم درانهٔ کړم. هغهٔ تاسو په کوړو
باندې وهلئ، خو زهٔ به تاسو په لړمانو باندې سموم." ۱۵ نو

بادشاه خلقو ته غوږ ونهٔ نيولو، دا هر څهٔ ځکه بدل شول چې
دا مالِک خُدائ ته منظوره وه چې هغه خبره پوره کړی چې
مالِک خُدائ د سيلا پيغمبر اخياه په ذريعه د نباط زوئ
يربعام ته کړې وه. ١٦ کله چې ټول بنی اِسرائيليان پوهه
شول چې بادشاه هغوئ ته غوږ نهٔ نيولو، نو هغوئ ووئيل،
”موږ د داؤد بادشاهۍ نهٔ منو، د يَسی په زوئ کښې زموږ څهٔ
فائده ده. اے بنی اِسرائيلو، ځئ خپلو خېمو ته واپس لاړ شئ،
د داؤد خاندان دې خپله بادشاهی سمباله کړی.“ او بنی
اِسرائيليان خپلو خېمو ته لاړل. ١٧ خو رحُبعام په هغه بنی
اِسرائيلو باندې بادشاهی کوله کوم چې د يهوداه په علاقه
کښې اوسېدل. ١٨ بيا رحُبعام بادشاه ادورام ولېږلو، کوم
چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستے
شو، چې هغه اِسرائيل له لاړ شی، خو هغوئ هغه سنګسار
کړو. رحُبعام په تېزئ سره په خپله جنګی ګاډۍ کښې سور
شو او يروشلم ته وتښتېدو. ١٩ نو هم د هغه وخت نه د
اِسرائيل خلق د داؤد د شاهی خاندان خِلاف بغاوت کوی.
٢٠ کله چې اِسرائيليان خبر شول چې يربعام د مِصر نه
راواپس شوے دے، نو هغه يې د خلقو يوې غونډې ته
راوغوښتلو او د ټول اِسرائيل بادشاه يې جوړ کړو. صِرف د
يهوداه قبيلې خلقو د داؤد اولاد منلو.

د سمعياه پيشګوئي

٢١ کله چې رحُبعام يروشلم ته ورسېدو، نو هغهٔ د يهوداه او
بنيامين قبيلې نه يو لاک اتيا زره ښهٔ فوجيان راغونډ کړل.
هغهٔ دا اراده وکړه چې د جنګ دپاره لاړ شی چې د اِسرائيل
شمالی قبيلې په خپل قابو کښې بيا راولی. ٢٢ خو خُدائ

پاک سمعیاه پېغمبر ته وفرمائیل ۲۳ چې هغه رحُبعام او د
یهوداه او د بنیامین ټولو خلقو ته دا پیغام ورسوی، ۲۴ ”په
خپلو وروڼو یعنې اِسرائیل باندې حمله مهٔ کوئ. ټول کور ته
لاړ شئ ځکه چې څهٔ وشول نو هغه ما کړی دی.“ هغوئ ټولو
د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او واپس کورونو ته لاړل.

د یربعام د مالِک خُدائ نه اوړېدل

۲۵ د اِسرائیل بادشاه یربعام د اِفرائیم غرونو په مُلک شِکم
کښې د پَخو دېوالونو ښار جوړ کړو. بیا هغه لاړو او د فنوایل
ښار دپاره یې پاخهٔ دېوالونه جوړ کړل. ۲۶-۲۷ هغهٔ د خپل
ځان سره ووئیل، ”اوس خبره داسې ده، کهٔ زما خلق یروشلم
ته لاړ شی او هلته د مالِک خُدائ په کور کښې نذرانې پېش
کړی نو هغوئ به خپله وفاداری د یهوداه بادشاه رحُبعام ته
بدله کړی او ما به ووژنی.“ ۲۸ د مشورې اخستلو نه پس،
بادشاه دوه د سرو زرو سخی جوړ کړل او خپلو خلقو ته یې
ووئیل، ”تاسو د ډېرې مودې نه د عبادت دپاره یروشلم ته
ځئ. اے اِسرائیلیانو، ستاسو خُدایان دا دی چا چې د مِصر
مُلک نه راوویستلئ.“ ۲۹ هغهٔ د سرو زرو یو سخے په
بیت‌ایل کښې او بل په دان کښې کېښودو. ۳۰ نو داسې خلقو
ګناه وکړه، ځکه چې هغوئ د عبادت دپاره بیت‌ایل او دان ته
لاړل. ۳۱ او یربعام په علاقو کښې د عبادت ځایونه هم جوړ
کړل او د هغه کورونو نه یې اِمامان خوښ کړل کوم چې د
لیوی قبیلې نه نهٔ وُو.

په بیت‌ایل کښې د عبادت حُکم ورکول

۳۲ یربعام د اتمې میاشتې په پینځلسمه ورځ په یهوداه کښې
د اختر په شان یو مذهبی اختر هم مقرر کړو. د سرو زرو
کوم سخی یې چې جوړ کړی وُو نو په بیت‌ایل کښې یې په
قربان‌ګاه باندې هغې ته نذرانې پېش کړې او هغهٔ هلته په
بیت‌ایل کښې د عبادت په هغه ځایونو کښې د خِدمت دپاره
اِمامان کښېنول کومې علاقائی عبادتخانې چې هغهٔ جوړې
کړې وې. ۳۳ او د اتمې میاشتې په پینځلسمه ورځ کومه
ورځ چې هغهٔ په خپله مقرره کړې وه، نو هغه بیت‌ایل ته لاړو
او هغهٔ چې د اِسرائیلیانو دپاره کوم اختر مقرر کړے وو د
هغې د مناوولو دپاره هغهٔ په قربان‌ګاه باندې یوه نذرانه پېش
کړه.

۱۳

۱ د مالِک خُدائ په حُکم باندې د یهوداه قبیلې نه د
خُدائ پاک یو سړے بیت‌ایل ته لاړو او هلته په هغه وخت
ورسېدو چې یربعام نذرانې پېش کولو دپاره د قربان‌ګاه سره
ولاړ وو. ۲ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق هغهٔ قربان‌ګاه
ته مخامخ چغه کړه، ”اے قربان‌ګاه، اے قربان‌ګاه. مالِک
خُدائ داسې فرمائی، د داؤد په خاندان کښې به یو ماشوم
پېدا شی چې د هغهٔ نوم به یوسیاه وی. هغه به په تا باندې هغه
اِمامان حلال کړی کوم چې په تا باندې نذرانې پېش کوی خو
په حقیقت کښې په علاقائی عبادتخانې کښې خِدمت کوی او
هغه به دربانديې د بنیادمو هډُوکی وسوزوی.“ ۳ او پیغمبر
خبره جاری وساتله، ”دا قربان‌ګاه به ټوټې ټوټې شی او ایرې
به یې خوَرې وَرې شی. نو بیا به تا ته پته ولګی چې مالِک
خُدائ زما په ذریعه خبرې کړې دی.“ ۴ کله چې یربعام
بادشاه دا واورېدل نو هغهٔ ورته اِشاره وکړه او حُکم یې

ورکړو، ”دا سړے ونيسئ.“ نو د بادشاه لاس سمدستی شل
شو او واپس يې راغونډ نۀ کړے شو. ٥ نو قربانګاه
سمدستی ټوټې ټوټې شوه او ايرې په زمکه ورغورزيدې، لکه
څنګه چې هغه پېغمبر د مالِک خُدائ په نوم پېشګوئي کړې
وه. ٦ يربعام بادشاه پېغمبر ته ووئيل، ”مالِک خُدائ ستا
خُدائ پاک ته زما دپاره دُعا وکړه او هغۀ ته سوال وکړه چې
زما لاس روغ کړی.“ نو پېغمبر مالِک خُدائ ته سوال وکړو
او د بادشاه لاس روغ شو. ٧ بيا بادشاه پېغمبر ته ووئيل،
”ما سره کور ته لاړ شه او روټۍ راسره وخوره. تا چې څۀ
کړی دی نو زۀ به د هغې اِنعام درکړم.“ ٨ خو د خُدائ
پاک سړی ورته وفرمائيل، ”کۀ تۀ ما له ستا نيم دولت هم
راکړې، نو زۀ به تا سره لاړ نۀ شم او نۀ به هلته ستا نه څۀ
وخورم او نۀ وڅښم. ٩ مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے
دے چې نۀ به څۀ خورې او نۀ څښې او چې په کومه لار
راغلے يې په هغې به واپس هم نۀ ځې.“ ١٠ خو چې په کومه
لار هغه راغلے وو نو واپس په هغې لا نۀ ړو او په بله لار لاړو.

د بيت‌ايل بوډا پېغمبر

١١ په هغه وخت کښې يو بوډا پېغمبر چې په بيت‌ايل کښې
اوسېدو، د هغۀ زامن راغلل او هغۀ ته يې هغه څۀ ووئيل چې
د يهوداه پېغمبر په هغه ورځ په بيت‌ايل کښې څۀ کړی وُو او
څۀ يې يربعام بادشاه ته فرمائيلی وُو. ١٢ هغه بوډا پېغمبر د
هغوئ نه تپوس وکړو، ”کله چې هغه تلو نو په کومه لاره
لاړو؟“ نو هغوئ ورته هغه سړک وښودلو ١٣ او هغۀ هغوئ
ته ووئيل چې زما دپاره خپل خر کته کړئ. نو هغوئ ورله خر
کته کړو او هغه وربانديې سور شو. ١٤ د يهوداه په پېغمبر

پسې په هغه سړک روان وو او هغه يې وموندو چې د ځېړۍ د
ونې لاندې ناست وو. هغۀ ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ د يهوداه
پېغمبر يې ځۀ؟“ هغه سړی جواب ورکړو، ”آو، زۀ يم.“ ۱۵
نو بوډا پېغمبر هغۀ ته وفرمائيل، ”ما سره کور ته لاړ شه او
روټۍ وخوره.“ ۱۶ خو د يهوداه پېغمبر ورته وفرمائيل، ”زۀ
تا سره واپس نۀ شم تلے او نۀ په دې ځائ کښې تا سره
روټۍ خوړے شم او نۀ اوبۀ څښلے شم، ۱۷ د مالِک خُدائ
کلام په ما نازل شو چې تۀ به هلته نۀ روټۍ خورې او نۀ به
اوبۀ څښې او چې په کومه لاره تلے يې، نو په هغې به واپس
نۀ راځې.“ ۱۸ نو د بيت‌ايل بوډا پېغمبر هغۀ ته وفرمائيل، ”زۀ
هم ستا په شان پېغمبر يم او د مالِک خُدائ په حُکم ما ته يوې
فرښتې وفرمائيل چې د ځان سره دې کور ته بوځم او زۀ ستا
مېلمستيا وکړم.“ خو دروغ يې ورته ووئيل. ۱۹ نو د يهوداه
پېغمبر د هغه بوډا پېغمبر سره کور ته لاړو او د هغۀ سره يې
روټۍ وخوړه او اوبۀ يې ورسره وڅښلې. ۲۰ چې کله هغوئ
په دسترخوان ناست وُو، نو په هغه بوډا پېغمبر باندې د مالِک
خُدائ کلام نازل شو، ۲۱ او هغۀ د يهوداه پېغمبر ته چغه
کړه، ”مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې تا د هغۀ نافرمانی کړې
ده او چې هغۀ څۀ حُکم درکړے وو هغه شان دې ونۀ کړل.
۲۲ خو تۀ واپس راغلې او په هغه ځائ کښې دې روټۍ
وخوړه او اوبۀ دې وڅښلې چې هغۀ تا ته فرمائيلې وُو چې
هلته به خوراک څښاک نۀ کوې. نو په دې وجه تۀ به د پلار
نيکۀ په اديره کښې نۀ شې ښخولے.“ ۲۳ کله چې هغوئ
خوراک ختم کړو، نو هغه بوډا پېغمبر د يهوداه پېغمبر دپاره
خر کته کړو، ۲۴ هغه روان شو. په لار کښې يو زمرے
ورباندې راغلو او هغه يې ووژلو. د هغۀ لاش په سړک پروت

وو او خر او زمرے ورسره ولاړ وُو. ۲۵ څۀ سړی هلته
تېرېدل او په سړک باندې يې لاش وليدو چې زمرے ورسره
نزدې ولاړ وو. هغوئ بيت‌ايل ته لاړل او چې څۀ يې ليدلی وُو
په هغې باندې يې خلق خبر کړل. ۲۶ کله چې بوډا پېغمبر د
دې نه خبر شو، نو هغۀ وفرمائيل، ”دا هغه پېغمبر دے چې د
مالِک خُدائ نافرمانی يې کړې ده. نو دا ځکه مالِک خُدائ
زمرے ورولېږلو چې حمله پرې وکړی او مړ يې کړی، لکه
څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو.“ ۲۷ بيا هغۀ خپلو
زامنو ته وفرمائيل، ”زما دپاره زما خر کته کړئ.“ نو هغوئ
هم داسې وکړل، ۲۸ او هغه روان شو او د هغه پېغمبر لاش
يې وليدو چې په سړک پروت وو، چې خر او زمرے تر اوسه
پورې ورسره ولاړ وُو، ازمری نۀ لاش خوړلے وو او نۀ يې په
خر حمله کړې وه. ۲۹ هغه بوډا پېغمبر لاش راواخستو، په
خره يې کېښودو او واپس يې بيت‌ايل ته راوړو چې په دې
باندې غم وکړی او ښخ يې کړی. ۳۰ هغه يې د خپل خاندان
په قبر کښې ښخ کړو او هغه او د هغۀ زامنو په هغۀ باندې
غمژن وُو او وئيل يې چې، ”اے زما وروره ډېر افسوس
دے.“ ۳۱ چې هغه يې ښخ کړو نو پېغمبر خپلو زامنو ته
وفرمائيل، ”کله چې زۀ مړ شم، نو ما په هغه قبر کښې ښخ
کړئ چې په کوم کښې د خُدائ پاک نبی ښخ دے، او زما
لاش د هغۀ د هډوکو په خوا کښې کېږدئ. ۳۲ نو هغۀ چې د
مالِک خُدائ په حُکم کومې خبرې په بيت‌ايل کښې د
قربان‌ګاه خِلاف او د سامريه په ښارونو کښې د علاقائی
عبادتخانې خِلاف کولې نو هغه به خامخا رښتيا شی.“

د يربعام کبيره ګناه

۳۳ خو د اِسرائيل بادشاه يربعام بيا هم د خپلو بدو عملونو
نه نۀ اوړېدو او د هر قِسم خلقو اِمامان يې خوښول، چې په
هغه علاقائى عبادتخانې کښې خِدمت وکړى چې کومې هغۀ
جوړې کړې وې. چې چا هم اِمام جوړېدل غوښتل نو هغه به
يې اِمام مقررولو. ۳۴ د دې ګناه په وجه د يربعام بادشاهى
ختمه شوه او د زمکې د مخ نه ورکه شوه.

د يربعام د زوئ مرګ

۱۴ ۱ په هغه وخت کښې د يربعام بادشاه زوئ ابياه
بيمار شو. ۲ يربعام خپلې ښځې ته ووئيل، ”خپل مخ پټ
کړه چې څوک دې ونۀ پېژنى او سيلا ته لاړه شه چرته چې
اخياه پيغمبر اوسيږى، چا چې فرمائيل چې زۀ به د اِسرائيل
بادشاه جوړېږم. ۳ هغۀ له لس غټې او څۀ نرى روټئ او يو
منګے شات ورکړه. د هغۀ نه تپوس وکړه چې په هلک باندې
به څۀ چل کيږى.“ ۴ نو هغه په سيلا کښې د اخياه کور ته
لاړه. د ډېر عُمر په وجه اخياه ړوند شوے وو. ۵ مالِک
خُدائ اخياه ته فرمائيلى وُو چې د يربعام ښځه د خپل بيمار
زوئ په حقله تپوس کولو له راروانه ده. او مالِک خُدائ
اخياه ته وفرمائيل چې څۀ به وائې. کله چې د يربعام ښځه
راورسيده، نو هغې داسې ښکاره کړل چې هغه ګنې بل څوک
ده. ۶ خو چې کله اخياه ته پته ولګېده چې هغه په دروازه
باندې راننوځى، نو هغۀ وفرمائيل، ”د يربعام ښځې دننه راشه.
تۀ دا ولې ښکاره کوې چې ګنې بل څوک يې؟ ما سره ستا

دپاره یو بد خبر دے. ۷ لاړه شه او یربعام ته ووایه چې
مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک هغهٔ ته فرمائی چې ما
ستا درجه د نورو خلقو نه اوچته کړه او زما د خلقو بنی
اِسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. ۸ د داؤد اولاد نه ما
بادشاهی واخستله او تا له مې درکړه. خو تهٔ زما د خِدمت
کوونکی داؤد په شان نهٔ یې، چې هغه زما پوره تابعدار وو،
زما حُکمونه یې منل او صِرف هغه څهٔ یې کول چې ما ورته
وئیل. ۹ تا د هغوئ نه هم لوئې ګناهونه وکړل چې کومو
ستا نه مخکښې بادشاهی کوله. تا زهٔ رد کړے یم او زما
غصه دې راپارولې ده ځکه چې د عبادت دپاره دې بُتان او
مجسمې جوړې کړې دی. ۱۰ نو د دې په وجه به زهٔ ستا په
شاهی خاندان وبا راولم او ستا د اولاد ټول نران به ووژنم کهٔ
هغه آزاد وی او کهٔ غلام. او زهٔ به ستا د خاندان نه ځان
خلاص کړم، هغوئ به داسې فنا شی لکه چې ځپیاکې
وسوزولے شی. ۱۱ ستا د خاندان هر یو کس چې په ښار
کښې مړ شی نو سپی به هغه وخوری او چې څوک په مېدان
کښې مړ شی نو مارغان به هغه وخوری. ما مالِک خُدائ دا
فرمائیلی دی.“ ۱۲ او اخیاه د یربعام ښځې ته وفرمائیل،
”اوس واپس کور ته لاړه شه. چې څنګه تهٔ ښار ته ورننوځې
نو ستا زوئ به مړ شی. ۱۳ ټول بنی اِسرائیلیان به په هغهٔ
ماتم وکړی او ښخ به یې کړی. صِرف دے به د یربعام د
خاندان هغه کس وی چې په صحیح طریقه کفن دفن شوے
وی، ځکه چې صِرف د هغهٔ نه مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک رضا دے. ۱۴ مالِک خُدائ په اِسرائیل باندې یو
بادشاه مقرروی چې هغه به د یربعام د خاندان بادشاهی
ختمه کړی او دا به هم اوس اوس وشی. ۱۵ مالِک خُدائ به

د اِسرائيل مُلک له سزا ورکړی او هغه به داسې وخوځوی
لکه چې په يوه وَله کښې د لوخې بوټے خوځيږی. هغه به
اِسرائيل د دې ښهٔ مُلک نه د بيخ نه وباسی کوم چې هغهٔ د
هغوئ پلار نيکهٔ له ورکړے وو او هغوئ به د فرات سيند نه
اخوا خوارهٔ وارهٔ کړی، ځکه چې هغوئ د اشيرې بُتانو
جوړولو په وجه د هغهٔ غصه راپاروَلې ده. ١٦ مالِک خُدائ
به اِسرائيل ځکه پريږدی چې يربعام گناه کړې ده او اِسرائيل
يې د گناه طرف ته بوتلی دی.“ ١٧ د يربعام ښځه واپس
تِرضاه ته لاړه. چې څنگه هغه کور ته دننه شوه نو هغه هلک
مړ شو. ١٨ ټول اِسرائيل په هغهٔ پسې غم وکړو او هغه يې
ښخ کړو، هم هغه شان چې څنگه مالِک خُدائ د خپل خِدمت
کوونکی اخياه پيغمبر په ذريعه فرمائيلی وُو.

د يربعام مرگ

١٩ يربعام بادشاه چې نور څهٔ هم وکړل، هغهٔ چې کوم
جنگونه کړی وُو او چې هغهٔ څنگه بادشاهی کوله نو دا هر څهٔ
د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٢٠
يربعام دوويشت کاله بادشاهی وکړه. هغه مړ شو او ښخ شو
او د هغهٔ زوئ ندب د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه رحُبعام

٢١ د سليمان زوئ رحُبعام د يو څلويښتو کالو وو چې هغه
د يهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ اوولس کاله په يروشلم کښې
بادشاهی وکړه، دا هغه ښار دے چې مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو ټولې علاقې نه خوښ کړے دے چرته چې د هغهٔ

عبادت کیږی. د رحُبعام مور نعمه د عمون وه. ٢٢ د یهوداه
خلقو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د هغهٔ غصه یې
ځکه راوپاروله چې د خپل پلار نیکهٔ نه زیاته نافرمانی یې
وکړه. ٢٣ هغوئ د غلطو خُدایانو دپاره علاقائی عبادتخانې
جوړې کړې او د کاڼو ستنې او د اشیرې بُت نښې یې ولګولې
چې په غرونو او د شنو ونو لاندې عبادت وکړی. ٢٤ د دې
هر څهٔ نه بده خبره دا وه چې هلته سړی او ښځې وې چې د
غېرو قومونو د عبادت په ځایونو کښې یې کنجرتوب کولو. د
یهوداه خلقو هغه ټول حرام کارونه وکړل کوم چې هغه خلقو
کول څوک چې مالِک خُدائ په هغه وخت شړلی وُو چې کله
بنی اِسرائیلیان په مُلک کښې مخ په وړاندې تلل. ٢٥ د
رحُبعام د بادشاهۍ په پینځم کال د مِصر بادشاه سیساق په
یروشلم حمله وکړه. ٢٦ هغهٔ د مالِک خُدائ د کور او د
محل ټولې خزانې یوړلې سره د سرو زرو هغه ډالونو چې
سلیمان جوړ کړی وُو. ٢٧ د دې په ځائ رحُبعام بادشاه د
زیړو ډالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو په حواله یې کړل
کوم چې د محل د دروازو څوکیداران وُو. ٢٨ هر ځل به
چې بادشاه د مالِک خُدائ کور ته تلو، نو څوکیدارانو به
ډالونه وړل او بیا به یې واپس د څوکیدارانو کوټې ته راوړل.
٢٩ نور هر څهٔ چې رحُبعام بادشاه کړی وُو نو هغه د یهوداه
د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ٣٠ په دې ټوله
موده کښې رحُبعام او یربعام د یو بل خِلاف په جنګ کښې
وُو. ٣١ رحُبعام مړ شو او د داؤد د ښار په شاهی ادیره
کښې ښخ شو. د هغهٔ مور نعمه وه. او د رحُبعام زوئ ابیاه د
هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه ابیاه

۱۵ ۱ د یربعام د نباط د زوئ د بادشاهۍ په اتلسم کال،
ابیاه د یهوداه بادشاه شو، ۲ او هغهٔ په یروشلم کښې درې
کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور معکه د ابی‌سلوم لور وه. ۳
هغهٔ د خپل پلار په شان هم هغه ګناهونه وکړل او د مالِک
خُدائ د خپل خُدائ پاک وفادار نهٔ وو، لکه څنګه چې د هغهٔ
نیکهٔ داؤد وفادار وو. ۴ خو مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک
د داؤد د خاطره ابیاه له یو زوئ ورکړو چې د هغهٔ نه پس په
یروشلم بادشاهی کوی او د دې حِفاظت کوی. ۵ مالِک
خُدائ داسې ځکه وکړل چې داؤد به هغه کار کولو چې مالِک
خُدائ پرې رضا کېدو او ټول عُمر يې د حِتی اورِیاه د مسئلې
نه بغیر د هغهٔ د یو حُکم نافرمانی نهٔ وه کړې. ۶ کوم جنګ
چې د رحُبعام او یربعام په مینځ کښې شروع شوے وو نو
هغه د ابیاه په ټول ژوند کښې جاری وو. ۷ او نور هر څهٔ
چې ابیاه کړی وُو هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې
لیکلے شوی دی. ۸ ابیاه مړ شو او د داؤد په ښار کښې
ښخ شو او د هغهٔ زوئ آسا د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه آسا

۹ د اِسرائیلو د بادشاه د یربعام د بادشاهۍ په شلم کال آسا
د یهوداه بادشاه شو، ۱۰ او هغهٔ یو څلویښت کاله په یروشلم
کښې بادشاهی وکړه. د هغهٔ نیا معکه وه، چې د ابی‌سلوم لور
وه. ۱۱ آسا د خپل پلار نیکهٔ داؤد په شان هم هغه څهٔ کول
چې مالِک خُدائ ورباندې رضا کېدو. ۱۲ هغهٔ د مُلک د
بُتانو د عبادت د ځایونو نه ټول نران او ښځې کنجرې

وويستلې او هغه ټول بُتان يې لرې کړل چې د هغهٔ پلار نيکهٔ
جوړ کړی وُو. ۱۳ هغهٔ خپله نيا معکه د "مور مَلِکه" د عُهدې
نه لرې کړه، ځکه چې هغې د اشيرې يو بې‌حيا بُت جوړ
کړے وو. آسا دا بُت مات کړو او د قِدرون په مېدان کښې
يې وسوزولو. ۱۴ اګر چې آسا علاقائی عبادتخانې نهٔ وې تباه
کړې، خو بيا هم ټول عُمر د مالِک خُدائ وفادار وو. ۱۵ د
هغهٔ پلار چې کوم څيزونه خُدائ پاک ته وقف کړی وُو نو
هغه ټول يې د مالِک خُدائ په کور کښې کېښودل، د سرو
زرو او سپينو زرو هغه څيزونه يې هم کېښودل چې هغهٔ په
خپله وقف کړی وُو. ۱۶ د يهوداه بادشاه آسا او د اِسرائيل
بادشاه بعشا د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې هميشه د يو بل
خِلاف په جنګ وُو. ۱۷ بعشا په يهوداه حمله وکړه او د راما
نه يې پاخهٔ دېوالونه تاو کړل چې د يهوداه ټول تګ راتګ بند
کړی. ۱۸ نو آسا بادشاه هغه ټول سپين زر او سرهٔ زر يوړل
چې د مالِک خُدائ په کور او محل په خزانو کښې پاتې وُو او
دا يې د خپلو آفسرانو په ذريعه د دې پېغام سره دمشق ته د
شام بادشاه بِن‌حدد له ولېږل چې هغه د حزيون نمسے او
طاب‌رمون زوئ وو، ۱۹ "راځه چې زمونږ د پلار نيکهٔ په
شان په خپلو کښې لوظ وکړُو. ګوره، دا سپين زر او سرهٔ زر
تحفه درلېږم. نو د اِسرائيل بادشاه بعشا سره خپل اِتحاد مات
کړه، چې هغه زما د علاقې نه خپل فوجيان بهر کړی." ۲۰
بِن‌حدد بادشاه د آسا خبرې ته راضی شو او خپل فوجی
آفسران او د هغوئ لښکر يې ولېږلو چې د اِسرائيل په ښارونو
حمله وکړی. هغوئ عيون، دان، ابيل‌بيت‌معکه، د ګليل ډنډ ته
نزدې علاقه او د نفتالی ټوله علاقه قبضه کړه. ۲۱ کله چې
بعشا بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د راما دېوالونه پخول

پرېښودل او تِرضاه ته لاړو. ۲۲ بيا آسا بادشاه په ټوله
يهوداه کښې هر چا ته دا حُکم وکړو چې د راما نه هغه کاڼی
او لرګی يوسی چې بعشا د دې پَخو دېوالونو جوړولو دپاره
استعمالول. د دې سامان سره آسا د مصفاه او جبعه ښار
مضبوط کړو چې د بنيامين په علاقه کښې وو. ۲۳ نور هر
څۀ چې آسا بادشاه کړی ؤو، د هغۀ د بهادرۍ کارنامې او
کوم ښارونه يې چې جوړ کړی ؤو، دا هر څۀ د يهوداه د
بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. خو په بوډاتوب
کښې ورباندې د پښو بيماری راغله. ۲۴ آسا مړ شو او د
داؤد د ښار په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ
يهوسفط د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه ندب

۲۵ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دوېم کال کښې، د
يربعام بادشاه زوئ ندب د اِسرائيل بادشاه شو او دوه کاله
يې بادشاهی وکړه. ۲۶ لکه څنګه چې د هغۀ پلار د مالِک
خُدائ خِلاف ګناه کړې وه نو هغۀ هم وکړه او اِسرائيليان يې
د ګناه طرف ته بوتلل. ۲۷ د يساکار قبيلې د اخياه زوئ
بعشا د ندب خِلاف منصوبه جوړه کړه او هغه يې ووژلو، په
دې وخت کښې ندب او د هغۀ لښکر د فلستيه په مُلک کښې
د جبتون ښار محاصره کړې وو. ۲۸ د يهوداه بادشاه آسا
د بادشاهۍ په درېم کال داسې وشول. او بعشا د ندب نه پس
د اِسرائيل بادشاه شو. ۲۹ څنګه چې هغه بادشاه شو نو هغۀ
د يربعام د خاندان کسان ووژل. هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی د سيلا پيغمبر اخياه په
ذريعه فرمائيلی ؤو، د يربعام مکمل خاندان ووژلے شو، يو

کس هم ژوندے پاتې نۀ شو. ۳۰ دا ځکه چې يربعام د مالِک
خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله، دا د هغې
ګناه په وجه چې هغۀ کړې وه او اِسرائيليان هم د ګناه طرف
ته بوتلى وُو. ۳۱ نور هر څۀ چې ندب کړى وُو نو هغه د
اِسرائيل د بادشاهانو د تاريخ په کِتاب کښې ليکلے شوى دى.
۳۲ د يهوداه بادشاه آسا او د اِسرائيل بادشاه بعشا هر وخت
د يو بل خِلاف په جنګ کښې وُو.

د اِسرائيل بادشاه بعشا

۳۳ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دريم کال د اخياه
زوئ بعشا د ټول اِسرائيل بادشاه شو او څليريشت کاله يې په
تِرضاه کښې بادشاهى وکړه. ۳۴ لکه څنګه چې مخکښې
يربعام بادشاه ګناه کړې وه نو هغۀ هم د مالِک خُدائ خِلاف
ګناه وکړه او اِسرائيليان يې د ګناه طرف ته بوتلل.

۱۶ ۱ بيا د مالِک خُدائ کلام د حنانى په زوئ ياهُو
پېغمبر نازل شو او د بعشا دپاره يې دا پېغام ورکړو، ۲ ”ما
د خاورو نه اوچت کړې او د اِسرائيليانو مشر مې جوړ کړې.
خو د يربعام په شان تا هم ګناه کړې ده او زما خلق دې د
ګناه طرف ته بوتلى دى. د هغوئ ګناهونو زما غصه راپارولې
ده، ۳ نو زۀ به تا او ستا خاندان تباه کړم، لکه څنګه چې
ما يربعام او د هغۀ خاندان تباه کړے وو. ۴ ستا د خاندان
هر يو کس چې په ښار کښې مړ شى نو سپى به يې وخورى او
څوک هم چې په مېدان کښې مړۀ شى نو مارغان به يې
وخورى.“ ۵ بعشا چې نور هر څۀ هم کړى دى سره د هغۀ
د بهادرۍ ټولو کارنامو هغه د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ

کښې لیکلے شوی دی. ۶ بعشا مړ شو او په تِرضاه کښې
ښخ شو او د هغهٔ زوئ ایله د هغهٔ نه پس بادشاه شو. ۷ د
مالِک خُدائ پیغام د بعشا او د هغهٔ خاندان خِلاف د یاهُو
پېغمبر په ذریعه ورکړے شوے وو ځکه چې بعشا د مالِک
خُدائ په نظر کښې ګناهونه کړی وُو. هغهٔ د خپلو بدو عملونو
په وجه د مالِک خُدائ غصه راوپاروله، ځکه چې هغهٔ د
یربعام مکمل خاندان وژلے وو، نو هغه د یربعام په شان
ظالم شو.

د اِسرائیل بادشاه ایله

۸ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په شپږویشتم کال، د
بعشا زوئ ایله د اِسرائیل بادشاه شو او دوه کاله یې په
تِرضاه باندې بادشاهی وکړه. ۹ د هغهٔ یو آفسر زِمری چې
د بادشاه د نیمو جنګی ګاډو مشر وو، د بادشاه خِلاف
منصوبه جوړه کړه. او ایله یوه ورځ په تِرضاه کښې د محل
مشر ارضه په کور کښې د میو په نشه کښې وو. ۱۰ زِمری
کور ته ورننوتلو، ایله یې ووژلو او د هغهٔ په تخت کښېناستو.
د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اوویشتم کال داسې
وشول. ۱۱ څنګه چې زمرے د هغهٔ په تخت کښېناستو، نو
هغهٔ د بعشا د خاندان ټول کسان ووژل. د هغهٔ ټول نران
رشته‌دار او نران دوستان یې ووژل. ۱۲ نو چې څنګه مالِک
خُدائ د یاهُو پېغمبر په ذریعه د بعشا خِلاف فرمائیلی وُو،
زِمری د بعشا مکمل خاندان ووژلو. ۱۳ د خپلې ګناه او د
بنی اِسرائیلو د ګناه طرف ته بوتلو په وجه، بعشا او د هغهٔ
زوئ ایله د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک غصه
راوپاروله. ۱۴ ایله چې نور هر څهٔ هم کړی وُو نو هغه د

اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.

د اِسرائيل بادشاه زِمری

۱۵ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اوويشتم کال، زِمری
په تِرضاه کښې اووهٔ ورځې په اِسرائيل بادشاهی وکړه. د
اِسرائيل فوجيانو په فلستيه کښې د جبتون ښار محاصره
کړے وو، ۱۶ او کله چې هغوئ خبر شو چې زِمری د
بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړې ده او بادشاه يې وژلے
دے، نو هلته هغوئ ټولو دا اِعلان وکړو چې د هغوئ فوجی
مشر عُمری د اِسرائيل بادشاه دے. ۱۷ عُمرے او د هغهٔ
فوجيان د جبتون نه لاړل او تِرضاه يې محاصره کړو. ۱۸
کله چې زِمری وليدل چې ښار قبضه شوے دے، نو هغه د
محل دننني قلعې ته لاړو، په محل يې اور بل کړو او هغه د اور
په لمبو کښې مړ شو. ۱۹ د مالِک خُدائ خِلاف د هغهٔ د
گناهونو په وجه داسې وشول، لکه څنګه چې د هغهٔ نه
مخکښېنی يربعام د خپلې گناه په وجه مالِک خُدائ نارضا
کړے وو او اِسرائيليان يې د گناه طرف ته بوتلی وُو. ۲۰
زِمری چې نور څهٔ هم کړی وُو، سره د هغهٔ د بغاوت د
منصوبې جوړولو، دا د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې
ليکلے شوی دی.

د اِسرائيل بادشاه عُمری

۲۱ نو د دې نه پس اِسرائيليان په دوو ډلو کښې تقسيم شول،
نيمو کسانو وئيل چې د جينت زوئ تِبنی بادشاه جوړ وُو او
نيم د عُمری په حق کښې وُو. ۲۲ خو د عُمری قبيلې وګټله

او د جينت زویٔ تِبنی په ډله باندې بريالی شول. تِبنی ووژلے
شو او عُمری بادشاه شو. ۲۳ نو د يهوداه د آسا بادشاه د
بادشاهۍ په يو دېرشم کال، عُمری د اِسرائيل بادشاه شو او
دولس کاله يې بادشاهی وکړه، وړومبے شپږ کاله هغۀ په
تِرضاه کښې بادشاهی وکړه، ۲۴ او بيا هغۀ د سپينو زرو په
شپږ زره سيکو باندې د سامريه غر د يو سړی نه واخستلو
چې نوم يې سمر وو. عُمری د غرۀ نه پاخۀ دېوالونه تاو کړل،
هلته يې يو ښار جوړ کړو او سامريه نوم يې پرې کېښودو،
سمر د دې غر مخکښينے مالِک وو. ۲۵ عُمری د مالِک
خُدائ په نظر کښې بد کارونه کول او د مالِک خُدائ خِلاف
يې د مخکښينو بادشاهانو نه زياته ګناه وکړه. ۲۶ د يربعام
په شان، هغۀ هم د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک
غصه راوپاروله، دا د هغۀ د خپلې ګناه او د هغه ګناه په وجه
وُو چې بنی اِسرائيليان يې د بُت پرستۍ طرف ته بوتلی وُو.
۲۷ نور هر څۀ چې عُمری کړی وُو او د هغۀ ټولې کاميابۍ د
اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ۲۸
عُمری مړ شو او په سامريه کښې ښخ شو او د هغۀ زویٔ
اخي‌اب د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه اخي‌اب

۲۹ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اتۀ دېرشم کال، د
عُمری زویٔ اخي‌اب د اِسرائيل بادشاه شو، هغۀ په سامريه
کښې دوويشت کاله بادشاهی وکړه. ۳۰ هغۀ د مخکښينو
بادشاهانو د هر يو نه زيات د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه.
۳۱ هغۀ نۀ صرف د يربعام بادشاه ګناهونه معمولی ګڼل
بلکې هغۀ د صيدانی بادشاه اِتبعل لور ايزبل هم وادۀ کړه او د

بعل عبادت یې وکړو. (۳۲) هغهٔ په سامریه کښې د بعل دپاره
یوه عبادتخانه او یوه قربانګاه جوړه کړه او هغه یې په کښې
کېښودو. (۳۳) هغهٔ د اشیرې بُت ولګولو. د اِسرائیل د ټولو
مخکښېنو بادشاهانو نه یې زیات د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک غصه راوپاروله. (۳۴) د هغهٔ د بادشاهئ
په دوران کښې د بیت‌ایل، حی‌ایل د یریحو ښار بیا جوړ کړو.
کله چې حی‌ایل د یریحو بنیاد کېښودو نو د هغهٔ مشر زوئ
ابیرام مړ شو او چې کله یې دروازې جوړې کړې نو د هغهٔ
کشر زوئ سجوب مړ شو، هم هغه شان لکه چې مالِک
خُدائ د نون زوئ یشوَع په ذریعه د دې پېشګوئي کړې وه.

د حضرت الیاس د اوچ کالئ پېشګوئي ورکول

١٧ (۱) په جِلعاد کښې د تِشبی یو پېغمبر وو چې نوم یې
الیاس وو. هغهٔ اخی‌اب بادشاه ته وفرمائیل، ”زهٔ د ژوندی
مالِک خُدائ یعنې د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک خِدمت
کوونکے یم، او زهٔ د هغهٔ په نوم قسم خورم چې ترڅو زهٔ ونهٔ
وایم نو په راتلونکو کالونو کښې به باران نهٔ کیږی. او پرخه
قدرې به هم ونهٔ شی.“ (۲) بیا د مالِک خُدائ کلام په الیاس
نازل شو، (۳) ”د دې ځائ نه نمرخاتهٔ طرف ته لاړ شه او د
اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته د کریت ولې سره نزدې پټ
شه. (۴) تهٔ د ولې نه اوبهٔ څښه او ما کارغانو له حُکم
ورکړے دے چې هلته تا له خوراک راوړی.“ (۵) الیاس د
مالِک خُدائ فرمانبرداری وکړه او د کریت ولې سره نزدې د
اوسېدو دپاره لاړو. (۶) کارغانو به هغهٔ له سحر او ماښام
روټئ او غوښه راوړه او هغهٔ د ولې نه اوبهٔ څښلې. (۷) خو

څهٔ موده وروستو، په مُلک کښې د اوچ کالۍ په وجه هغه وَله
اوچه شوه.

د صارفت د کونډې قيصه

۸ بيا د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو چې، ۹
"اوس د صيدا سره نزدې د صارفت ښار ته لاړ شه او هلته
ديره شه. ما هلته يوې کونډې ته وئيلى دى چې تا له خوراک
درکوى." ۱۰ نو الياس صارفت ته لاړو او چې څنګه هغه د
ښار دروازې ته ورسېدو نو هغهٔ يوه کونډه وليده چې د اور
خشاک يې راغونډولو. نو هغه يې راوغوښته او ورته يې
وفرمائيل، "ما له په جام کښې لږې اوبهٔ راوړه چې وې
څښم." ۱۱ څنګه چې هغه اوبو راوړلو له روانه شوه، نو هغهٔ
آواز ورکړو، "ما له لږه روټۍ هم راوړه؟" ۱۲ کونډې ورته
ووئيل، "زهٔ د ژوندى مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک په نوم
قسم خورم چې هيڅ مې نهٔ دى پاخهٔ کړى. ما سره په منګى
کښې صِرف يو موټے اوړهٔ او په لوښى کښې يو څاڅکے
قدرې د زيتُونو تيل دى. زهٔ دلته لږ شان خشاک راټولولو له
راغلې يم چې ځان سره يې کور ته يوسم او خپل زوئ او
ځان له لږ خوراک تيار کړم. او د دې خوراک نه پس به مونږ
د لوږې نه مړهٔ شُو." ۱۳ الياس ورته وفرمائيل، "مهٔ يرېږه.
کور ته لاړه شه او چې څهٔ دې ووئيل نو هم هغه شان وکړه.
خو اول، چې تا سره څهٔ دى د هغې نه يوه وړه روټۍ پخه کړه
او ما له يې لږه راوړه او بيا د خپل زوئ او ځان دپاره څهٔ
تيار کړه. ۱۴ ځکه چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ
پاک داسې فرمائى چې تر هغې به ستا په منګى کښې اوړهٔ او
په لوښى کښې تيل ختم نهٔ شى ترڅو چې ما مالِک خُدائ په

زمکه باران نۀ وی ورولے.“ ۱۵ هغه کونډه کور ته لاړه او
هم هغه شان یې وکړل چې څۀ ورته الیاس فرمائیلی وُو. او د
هغوئ دریو واړو دپاره د هر وخت خوراک موجود وو. ۱۶
مالِک خُدائ هغه وعده پوره کړه چې کومه یې د الیاس
پېغمبر په ذریعه کړې وه او په منګی کښې نۀ اوړۀ او نۀ په
لوښی کښې تېل ختم شول. ۱۷ څۀ موده وروستو، د هغه
کونډې ښځې زوئ بیمار شو او ورځ په ورځ هغه نور هم
خرابېدو او په آخر کښې یې ساه ورکړه. ۱۸ هغه ښځې
الیاس ته ووئیل، ”د خُدائ پاک پېغمبره دا تا ما سره څۀ
کړی دی؟ تۀ دلته د دې دپاره راغلے یې چې خُدائ پاک ته
زما ګناهونه رایاد کړې او زما د زوئ د مرګ سبب
وګرځې؟“ ۱۹ الیاس ورته وفرمائیل، ”ما له ستا زوئ
راکړه.“ بیا هغۀ هلک د هغې د غېږې نه واخستلو او بره یې
هغه کوټې ته وخېژولو چرته چې اوسېدو. الیاس هغه هلک په
خپل کټ کښې واچولو ۲۰ او مالِک خُدائ ته یې سوال
وکړو، ”اے مالِکه، زما خُدایه پاکه، تا د دې کونډې سره
دومره بد ولې وکړل؟ هغه زما سره دومره ښۀ ده چې زما
خیال ساتی او اوس تۀ د هغې زوئ وژنې.“ ۲۱ بیا الیاس
درې ځل هغه هلک راغاړه ویستلو او مالِک خُدائ ته یې
سوال وکړو، ”اے مالِکه، زما خُدایه پاکه، دا ماشوم دې بیا
راژوندے شی.“ ۲۲ مالِک خُدائ د الیاس سوال واورېدو او
هلک بیا ساه اخستل شروع کړل او ژوندے شو. ۲۳ الیاس
هغه هلک واپس لاندې د هغۀ مور له راوستو او هغې ته یې
وفرمائیل، ”وګوره، ستا زوئ ژوندے دے.“ ۲۴ هغه ښځې
ورته ووئیل، ”اوس ما ته پته ولګېده چې تۀ د خُدائ پاک
پېغمبر یې او ستا د خولې په ذریعه د مالِک خُدائ کلام رښتیا

دے.“

حضرت الياس او د بعل پېغمبران

۱۸ ۱ نو څۀ موده وروستو، د اوچ کالۍ په درېم کال، د
مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو چې، ”لاړ شه او د
اخى‌اب بادشاه په مخکښې حاضر شه، نو زۀ به په زمکه
باران راولېږم.“ ۲ نو الياس روان شو. په سامريه کښې
قحط ډېر زيات سخت وو، ۳ نو اخى‌اب بادشاه عبدياه
راوغوښتو چې هغه يې د محل مشر وو. او عبدياه د مالِک
خُدائ ښۀ تابعدار وو، ۴ او کله چې ايزبل د مالِک خُدائ
پېغمبران وژل، نو عبدياه ترې نه سل پېغمبران بوتلل او د
پنځوسو پنځوسو په دوو ډلو کښې يې په غارونو کښې پټ
کړل او د هغوئ دپاره يې د خوراک او د اوبو بندوبست
وکړو. ۵ اخى‌اب عبدياه ته ووئيل، ”راځه چې په ټول مُلک
کښې وګرځو او چينې او وادۍ وګورو، کېدے شى چې څۀ
واښۀ پيدا شى او قچرې او آسونه پرې ژوندى وساتلے شُو نو
زمونږ ټول ځناور به نۀ مړۀ کيږى. ۶ نو زۀ به ديخوا لاړ
شم او تۀ اخوا لاړ شه.“ او هغوئ دواړه په بېلو بېلو طرفونو
روان شول. ۷ کله چې عبدياه په لاره روان وو، نو ناڅاپه
هغه د الياس سره مِلاو شو. هغه يې وپېژندو، د هغۀ په
مخکښې ټيټ شو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”زما نيکه
الياسه. دا په رښتيا تۀ يې؟“ ۸ هغۀ ورته وفرمائيل، ”آو، زۀ
يم، لاړ شه او خپل نيک يعنې بادشاه ته ووايه چې الياس دلته
دے.“ ۹ عبدياه ورته ووئيل، ”ما څۀ بد کړى دى چې تۀ
مې اخى‌اب بادشاه ته حواله کوې چې هغه مې ووژنى؟ ۱۰

زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ، ستا د خُدائ پاک په نوم قسم
خورم چې بادشاه په تا پسې د دُنيا ټول مُلکونه لټولی دی. کله
هم چې د يو مُلک بادشاه ووئيل چې الياس زما په مُلک کښې
نشته، نو اخىاب به هغه بادشاه ته وئيل چې قسم وخوری
چې الياس دلته نشته دے. (١١) او اوس تهٔ ما ته وائې چې لاړ
شم او خپل نبک ته ووايم چې الياس دلته دے؟ (١٢) خو چې
څنګه زهٔ لاړ شم نو د مالِک خُدائ روح به تا يو نامعلوم ځائ
ته يوسی. بيا چې زهٔ اخىاب ته ووايم چې تهٔ دلته يې او هغه تا
پيدا نهٔ کړی، نو هغه به ما ووژنی، باوجود د دې چې زهٔ د
هلکوالی راسې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے يم. (١٣) زما
نبکه، تا ته پته نشته څهٔ چې کله ايزبل د مالِک خُدائ
پيغمبران وژل نو ما د هغوئ سل پيغمبران په دوو غارونو
کښې پنځوس پنځوس پټ کړل او د خوراک او د اوبو
بندوبست مې ورله وکړو؟ (١٤) نو تهٔ ما له څنګه حُکم راکوې
چې لاړ شم او بادشاه ته ووايم چې تهٔ دلته يې؟ هغه به ما
ووژنی.“ (١٥) الياس ورته وفرمائيل، ”زهٔ د ژوندی ربُ الافواج
په نوم لوظ کوم د کوم چې زهٔ خِدمت کوم چې زهٔ به خپل
ځان نن بادشاه ته پېش کړم.“ (١٦) نو عبدياه اخىاب بادشاه
له لاړو او ورته يې ووئيل چې الياس راغلے دے. نو اخىاب
د الياس سره مِلاوېدو له روان شو. (١٧) کله چې اخىاب هغه
وليدو، نو اخىاب ورته ووئيل، ”د اِسرائيل د مُلک شريره، دا
په رښتيا تهٔ يې.“ (١٨) الياس ورته وفرمائيل، ”زهٔ شرير نهٔ يم،
بلکې تهٔ او ستا د پلار خاندان شرير دے. تهٔ د مالِک خُدائ د
حُکمونو نافرمانی کوې او د بعل د بُتانو عبادت کوې. (١٩)
اوس ټول اِسرائيل له حُکم ورکړه چې د کرمل په غر ما سره
مِلاو شی. هغه څلور نيم سوه د بعل پيغمبران او څلور سوه د

اشیرې بُت پېغمبران هم ورسره راوله چا چې د مَلِکه ایزبل نه
خوراکونه کول.“ ٢٠ نو اخىاب ټول اِسرائیلیان او د بعل
پېغمبران راغونډ کړل چې د کرمل په غر مِلاو شی. ٢١
الیاس د خلقو په مخکښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل،
”ترڅو پورې به تاسو په دوو عقیدو کښې ګډ وډ یئ؟ کهٔ مالِک
خُدائ، خُدائ پاک وی، نو هغهٔ پسې روان شئ، خو کهٔ بعل
خُدائ وی، نو هغهٔ پسې روان شئ.“ خو خلقو هیڅ هم ونهٔ
وئیل. ٢٢ بیا الیاس وفرمائیل، ”د مالِک خُدائ په پېغمبرانو
کښې صرف زهٔ پاتې یم، خو د بعل پېغمبران څلور نیم سوه
سړی دی. ٢٣ دوه غوَیان راولئ، وړومبے دې د بعل
پېغمبران خوښ کړی، حلال دې کړی، ټوټې ټوټې دې کړی او
په لرګو باندې دې کېږدی، خو اور دې نهٔ بلوی. او زهٔ به د
هغه بل غوَیی سره هم دغه شان وکړم. ٢٤ نو تاسو خپل
خُدائ ته سوال وکړئ او زهٔ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم
او چې په جواب کښې کوم یو خُدائ اور راولیږی، نو هغه
رښتونے خُدائ پاک دے.“ خلقو چغې کړې چې، ”تهٔ ټیک
وائې.“ ٢٥ بیا الیاس د بعل پېغمبرانو ته وفرمائیل، ”تاسو ډېر
یئ نو ځکه، اول تاسو یو غوَیے بوځئ او تیار یې کړئ او
خپل خُدائ ته سوال وکړئ، خو په لرګو اور مهٔ بلوئ.“ ٢٦
چې کوم غوَیے ورله راوستلے شوے وو نو هغوئ هغه
بوتلو، تیار یې کړو او د سحر نه تر غرمې پورې یې بعل ته
سوال کولو. هغوئ چغې وهلې، ”بعله، مونږ ته ځهٔووایه.“
خو هیڅ جواب نهٔ راتلو. او چې کومه قربانګاه یې جوړه
کړې وه د هغې نه ګېرچاپېره ګډېدل. ٢٧ د غرمې په وخت
الیاس ورپورې ټوقې شروع کړې، ”ښهٔ په زوره چغې وهئ،
ځکه چې هغه خُدائ دے. کېدے شی چې هغه د ورځې

خوبونه وینی، یا په متیازو ناست وی، یا په سفر تلے وی. یا
اودهٔ وی، راویښ يې کړئ." ۲۸ نو پېغمبرانو چغې نورې هم
تېزې کړې او د خپل رسم په مطابق يې په چاکوانو او په نېزو
خپل ځانونه دومره غوښ کړل، چې په وينه لت پت شول. ۲۹
هغوئ ټول مازيګر تر ماښامه پورې چغې وهلې او ګډې وډې
يې وئيلې، خو څهٔ جواب رانهٔ غلو او هيڅ آواز وانهٔ ورېدلے
شو. ۳۰ بيا الياس خلقو ته وفرمائيل، "ما له نزدې راشئ."
او هغوئ ټول ترې نه راغونډ شول. الياس د مالِک خُدائ د
قربانګاه مرمت کول شروع کړل کومه چې راغورزولے
شوې وه. ۳۱ هغهٔ د يعقوب د دولسو زامنو د قبيلو دپاره يو
يو کاڼے واخستلو. يعقوب هغه څوک وو چې مالِک خُدائ د
اِسرائيل نوم ورکړے وو. ۳۲ د دې کاڼو سره هغهٔ د مالِک
خُدائ د عبادت دپاره قربانګاه جوړه کړه. هغهٔ د دې نه
ګېرچاپېره يوه کنده وکنستله، دومره لويه چې تقريباً
څوارلس ليټره اوبهٔ په کښې راتلې. ۳۳ بيا هغهٔ لرګی په
قربانګاه باندې کېښودل، غوَيے يې ټوټې ټوټې کړو او په
لرګو يې کېښودو. هغهٔ وفرمائيل، "دا څلور منګی د اوبو نه
ډک کړئ او په نذرانه او لرګو باندې يې واچوئ." نو هغوئ
هم داسې وکړل، ۳۴ او هغهٔ وفرمائيل، "دا بيا وکړئ،" نو
هغوئ بيا داسې وکړل. هغهٔ بيا وفرمائيل چې داسې يو ځل بيا
وکړئ، نو هغوئ په دريم ځل هم داسې وکړل. ۳۵ اوبهٔ د
قربانګاه نه لاندې ګېرچاپېره وبهېدې او هغه کنده يې ډکه
کړه. ۳۶ د مازيګر نذرانې په وخت کښې الياس پېغمبر
قربانګاه ته نزدې شو او سوال يې وکړو، "اے مالِکه خُدايه،
د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدايه پاکه، نن دا ثابِته کړه
چې ته د اِسرائيل خُدائ پاک يې او زهٔ ستا خِدمت کوونکے

یم او دا هر څۀ ما ستا په حُکم کړی دی. ۳۷ مالِکه خُدایه،
زما سوال واوره، زما سوال واوره، نو چې دې خلقو ته پته
ولګی چې تۀ، مالِک خُدائ، خُدائ پاک یې او تۀ د هغوئ
زړونه ځان ته بیا را اړوې.“ ۳۸ نو مالِک خُدائ اور نازل
کړو او دې اور نذرانه، لرګی او کاڼی وسوزول، زمکه یې
اوچه کړه او په هغه کنده کښې یې اوبۀ اوچې کړې. ۳۹ کله
چې خلقو دا ولیدل، نو هغوئ پړمخې په زمکې پرېوتل او وې
وئیل، ”مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے، صِرف مالِک خُدائ،
خُدائ پاک دے.“ ۴۰ الیاس حُکم وکړو، ”د بعل پېغمبران
ونیسئ، چې یو هم درنه ونۀ تښتی.“ خلقو هغه ټول ونیول او
الیاس هغوئ لاندې قیسون سیند ته بوتلل او وې وژل.

د اوچ کالې ختمېدل

۴۱ بیا الیاس اخی‌اب بادشاه ته وفرمائیل، ”اوس لاړ شه او
خوراک څښاک وکړه. زۀ د یو دروند باران شور اورم چې
راروان دے.“ ۴۲ کله چې اخی‌اب د خوراک او څښاک
دپاره لاړو، نو الیاس د کرمل غرۀ سر ته وختلو، هلته هغه
ټیټ شو او سر یې په زمکه ولګولو. ۴۳ هغۀ خپل نوکر ته
وفرمائیل، ”لاړ شه او د سمندر طرف ته وګوره.“ نوکر لاړو
او بیا راغلو او وې وئیل، ”ما خو هیڅ هم ونۀ لیدل.“ الیاس
اووۀ ځل هغۀ ته وفرمائیل چې لاړ شه او وګوره. ۴۴ په اوۀم
ځل هغه راواپس شو او وې وئیل، ”ما یوه وړه وریځ ولیده
چې د سړی د لاس برابره وه او د سمندر نه راروانه وه.“
الیاس خپل نوکر له حُکم ورکړو، چې، ”اخی‌اب بادشاه له لاړ
شه او هغۀ ته ووایه چې جنګی ګاډۍ تیاره کړی، په کښې
سور شی او کور ته زر راواپس شی ګنې باران به یې رایسار

کړی.“ ۴۵ په لږ وخت کښې آسمان په تکه توره وريځ باندې
پټ شو، هوا راغله او ورسره درونډ باران هم شروع شو.
اخی‌اب په خپله جنګی ګاډی کښې سور شو او يزرعيل ته
واپس روان شو. ۴۶ د مالِک خُدائ طاقت په الياس باندې
راغلو، هغهٔ خپله چُوغه په ملا پورې وتړله او تر يزرعيل پورې
يې د اخی‌اب نه وړاندې منډې وهلې.

حضرت الياس د سينا په غرهٔ باندې

۱۹ ۱ الياس چې څهٔ کړی وُو او چې ټول پيغمبران يې
وژلی وُو نو اخی‌اب بادشاه خپلې ښځې ايزبل ته هغه هر څهٔ
ووئيل. ۲ نو هغې الياس له پيغام ورولېږلو، ”خپل خُدايان
دې ما ووژنی چې سبا په دې وخت زهٔ تا سره هغه کار ونهٔ
کړم کوم چې تا د هغه پيغمبرانو سره کړے دے.“ ۳
الياس ويرېدو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره وتښتېدو، هغهٔ
خپل نوکر ځان سره بوتلو او په يهوداه کښې بيرسبع ته لاړو
او خپل نوکر يې هلته پرېښودو. ۴ الياس په بيابان کښې
ټوله ورځ مزل وکړو. هغهٔ مزل بس کړو او د جارُو د ونې د
سوری لاندې کښېناستو او هغهٔ غوښتل چې مړ شی. هغهٔ
ووئيل، ”مالِکه خُدايه، بس دے، ما ووژنه، زهٔ د خپل پلار
نيکهٔ نه ښهٔ نهٔ يم.“ ۵ هغه د جارُو د ونې لاندې څملاستو او
اودهٔ شو. ناڅاپه يوې فرښتې هغهٔ له لاس وروړو او ورته يې
وفرمائيل، ”پاڅه او وخوره.“ ۶ هغهٔ ګيرچاپېره وکتل او
يوه روټۍ يې وليده چې په ګرمو سکارو باندې پخه شوې وه
او خپل سر سره نزدې يې د اوبو يو منګے وليدو. هغهٔ
خوراک ښهٔ وکړو او بيا څملاستو. ۷ د مالِک خُدائ

فرښته بیا راغله او په دویم ځل یې هغه پاڅولو، ورته یې
وفرمائیل، "پاڅه او وخوره، ګنې ستا دپاره به سفر ډېر ګران
وی." ۸ الیاس پاڅېدو، خوراک څښاک یې وکړو او دې
خوراک هغهٔ له دومره طاقت ورکړو چې سینا ته څلوېښت
ورځې مزل وکړی، کوم چې د خُدائ پاک غر دے. ۹ هلته
هغه یو غار ته ورننوتلو او شپه یې په کښې تېره کړه. او د
مالِک خُدائ کلام پرې نازل شو چې، "الیاسه، ته دلته څهٔ
کوې؟" ۱۰ هغهٔ ورته وفرمائیل، "مالِکه خُدایه، ما په شوق
سره ستا خِدمت کړے دے، ما صِرف ستا خدمت کړے
دے، اے مالِک خُدایه ربُ الافواجه. خو اِسرائیلیانو تا سره
خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان‌ګاه یې ماتې کړې دی
او ستا پېغمبران یې وژلی دی. صِرف زهٔ پاتې یم او هغوئ
زما په ژوند پسې لګېدلی دی." ۱۱ مالِک خُدائ هغهٔ ته
وفرمائیل، "بهر لاړ شه او د غرهٔ په سر باندې زما په وړاندې
ودرېږه." بیا مالِک خُدائ تېر شو او یوه زبردسته هوا یې
راولېږله چې هغې غرونه وشلول او کاڼی یې دړې وړې کړل،
خو مالِک خُدائ په هوا کښې نهٔ وو. هوا بنده شوه او بیا
زلزله راغله، خو مالِک خُدائ په زلزله کښې هم نهٔ وو. ۱۲ د
زلزلې نه پس اور راغلو، خو مالِک خُدائ په اور کښې هم نهٔ
وو. او د اور نه پس، یو نرمے آواز راغلو. ۱۳ کله چې الیاس
آواز واورېدو، نو هغهٔ خپل مخ په چُوغه کښې پټ کړو، بهر
لاړو او د غار په خولهٔ کښې ودرېدو. او هغهٔ ته یو آواز وشو
چې، "الیاسه، ته دلته څهٔ کوې؟" ۱۴ هغه ورته وفرمائیل،
"مالِکه خُدایه، ربُ الافواجه، ما په تا باندې غیرت کړے دے.
خو اِسرائیلیانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا
قربان‌ګاه یې ماتې کړې دی او ستا پېغمبران یې وژلی دی.

صِرف زهٔ پاتې يم او هغوئ زما د وژلو کوشش هم کوى.“
۱۵ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”دمشق ته نزدې بيابان ته واپس
شه، بيا ښار ته ورننوځه او حِزائيل د شام بادشاه مقرر کړه،
۱۶ د نِمسى زوئ ياهُو د اِسرائيل بادشاه مقرر کړه او
ابيلمحوله د سافط زوئ اليشع ستا نه پس پېغمبر مقرر کړه.
۱۷ هر څوک چې د حِزائيل نه ژوندے خلاص شى نو د
ياهُو په ذريعه به ووژلے شى او هر څوک چې د ياهُو نه
وتښتى نو اليشع به هغه ووژنى. ۱۸ خو زهٔ به بيا هم په
اِسرائيل کښې اووهٔ زره کسان ژوندى پرېږدم، هغه ټول چې
زما وفادار وى او بعل ته يې سجده نهٔ وى کړې او هغه ټول
چې د هغوئ خُلو هغه بُت ښُکل کړے نهٔ وى.“

اليشع ته بلنه

۱۹ الياس لاړو او وې ليدل چې اليشع د غوَيو په يوه قلبه
باندې يوه کوله، د هغهٔ نه مخکښې يوولس سړى د قلبو سره
وُو او هر يو سړى په يوه قلبه باندې يوه کوله. نو الياس خپله
پېغمبرى چُوغه وويستله او اليشع ته يې ورواغوستله. ۲۰ نو
اليشع خپل غوَيان پرېښودل، په الياس پسې يې منډه کړه او
ورته يې وفرمائيل، ”زهٔ به خپل مور پلار په مخه ښه وئيلو
دپاره ښُکل کړم، نو بيا به تا سره لاړ شم.“ الياس ورته
وفرمائيل، ”ټيک ده، لاړ شه. خو چې ما ستا دپاره څهٔ کړى
دى نو هغه مهٔ هېروه.“ ۲۱ بيا اليشع د خپلې قلبې غوَيو له
لاړو او حلال يې کړل او د دې غوښه يې پخه کړه، د جغ نه
يې د خشاک کار واخستو. هغهٔ غوښه خلقو له ورکړه او
هغوئ وخوړله. بيا هغه الياس پسې د هغهٔ د نوکر په شان
لاړو.

شام سره جنګ

٢٠ ١ د شام بادشاه بِنحدد خپل ټول فوج راغونډ کړو
او دوه دېرشو نورو بادشاهانو يې د خپلو آسونو او جنګی
ګاډو سره ملګرتيا کوله، هغه روان شو، سامريه يې محاصره
کړه او په دې باندې يې د حملې تيارے وکړو. ٢ هغۀ ښار
ته پېغام وړُونکی ولېږل چې د اِسرائيل بادشاه اخئاب ته
ووائی، ٣ ”بِنحدد بادشاه غواړی چې تۀ هغۀ ته خپل سپين
زر او سرۀ زر حواله کړې او خپلې ښې ښځې او بچی هم
ورکړې.“ ٤ اخئاب ورته ووئيل، ”بِنحدد ته ووايۀ چې،
بادشاه سلامت، زۀ تيار يم، زۀ او زما هر څۀ ستا شول.“ ٥
وروستو پېغام وړُونکی د بِنحدد د دې بلې مطالبې سره بيا
راغلل، ”ما تا له خبر درلېږلے وو چې تۀ به ما ته خپل سپين
زر او سرۀ زر او خپلې ښځې او بچی حواله کوې. ٦ خو
اوس به زۀ خپل آفسران درولېږم چې ستا محل او ستا د
آفسرانو کورونه ولټوی او چې د هغوئ څۀ هم خوښ شی نو
هغه به ترېنه را اوچت کړی. هغوئ به سبا تقريباً دا وخت
هلته وی.“ ٧ اخئاب بادشاه د مُلک ټول مشران راغوښتل
او ورته يې ووئيل، ”تاسو ته پته ده چې دا سړے مونږ تباه
کول غواړی. هغۀ ما له يو پېغام راولېږلو چې زما نه يې زما
ښځې، بچی، سپين زر او سرۀ زر غوښتل او ما دا خبره
ومنله.“ ٨ خو مشرانو او خلقو ورته ووئيل، ”هغه چې څۀ
وائی نو هغه کار مۀ کوه.“ ٩ نو اخئاب د بِنحدد پېغام
وړونکو ته ووئيل، ”بادشاه سلامت ته ووايۀ چې ما د هغۀ
وړومبۍ مطالبه ومنله، خو دا دويمه نۀ شم منلے.“ نو پېغام
وړُونکی بِنحدد له د دې جواب سره واپس راغلل. ١٠ نو د

بِنحدد نه يې دا پيغام راوړو، "ما دې خُدايان ووهى او مړ مې
دې کړى کۀ د سامريه دومره خاوره هم پاتې شى چې زما
فوجيان يې په موټى کښې راواخلى." ١١ اخىاب بادشاه
ورته ووئيل، "بِنحدد بادشاه ته ووايئ چې تکړه فوجى د
جنګ نه مخکښې نۀ بلکې وروستو لافې وهى." ١٢ بِنحدد ته
د اخىاب جواب په هغه وخت کښې مِلاو شو چې هغۀ او
نورو بادشاهانو په خپلو خېمو کښې مے څښل. هغۀ خپلو
سړو له حُکم ورکړو چې په ښار باندې د حملې دپاره تيار
شئ، نو هغوئ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل. ١٣ نو يو
پېغمبر اخىاب بادشاه له ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، "مالِک
خُدائ فرمائى چې تۀ دا لوئ لښکر وينې؟ هم نن به زۀ تا له په
دې باندې فتح درکړم او تا ته به پته ولګى چې زۀ مالِک
خُدائ يم." ١٤ اخىاب ترې نه تپوس وکړو، "د حملې
مشرى به څوک کوى؟" پېغمبر ورته وفرمائيل، "مالِک خُدائ
فرمائى چې د ضِلعو د حکمرانانو د مشرى لاندې به ځوانان
فوجيان حمله وکړى." بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "جنګ به
څوک شروع کړى؟" پېغمبر ورته وفرمائيل، "تۀ به يې شروع
کړې." ١٥ نو بادشاه زلمى فوجيان راوغوښتل چې هغوئ د
ضِلعو د حکمرانانو د مشرى لاندې وُو، دا ټول دوه سوه او
دوه دېرش وُو. بيا هغۀ د اِسرائيل لښکر راوغوښتلو چې ټول
اووۀ زره سړى وُو. ١٦ د اِسرائيل لښکر د غرمې په وخت د
جنګ دپاره راووتل، چې په دې وخت کښې بِنحدد او د هغۀ
دوه دېرش ملګرى په خپلو خېمو کښې نشه وُو. ١٧ اول
زلمى فوجيان وړاندې لاړل. بِنحدد چې کوم جاسوسان
لېږلى وُو نو هغوئ ورته ووئيل چې، "څۀ فوجيان د سامريه
نه راروان دى." ١٨ هغۀ حُکم وکړو، "کۀ هغوئ د جنګ يا د

صُلحې دپاره راروان وی نو ژوندی یې ونیسئ.“ ١٩ زلمی
فوجیانو د جنګ مشری کوله، چې د اِسرائیل لښکر ورپسې
وو، ٢٠ او هر فوجی یو یو دشمن ووژلو. شامیان وتښتېدل،
اِسرائیلیان ورپسې ؤو، خو بِن‌حدد او د هغهٔ ملګری په آسونو
باندې وتښتېدل. ٢١ اخی‌اب بادشاه راووتلو، په آسونو او
جنګی ګاډو باندې یې حمله وکړه او شامیانو له یې یو
مضبوط شکست ورکړو. ٢٢ بیا پېغمبر اخی‌اب بادشاه له
لاړو او ورته یې وفرمائیل، ”واپس لاړ شه او خپل فوجیان
تیار کړه او صحیح منصوبې جوړې کړه، ځکه چې د شام
بادشاه به په راتلونکی سپرلی کښې بیا حمله کوی.“

د شامیانو دویمه حمله

٢٣ د بِن‌حدد آفسرانو هغهٔ ته ووئیل، ”د بنی اِسرائیلو خُدایان
د غرونو خُدایان دی، نو ځکه اِسرائیل مونږ له شکست
راکړو. خو کهٔ مونږ د هغوئ سره په مېدانونو کښې جنګ
وکړُو نو مونږ به یقیناً هغوئ له شکست ورکړُو. ٢٤ نو هغه
دوه دېرش بادشاهان د مشرۍ نه لرې کړه او د هغوئ په ځائ
فوجی مشران مقرر کړه. ٢٥ بیا د هغه لښکر هومره یو بل
لوئ لښکر راغونډ کړه کوم چې ستا نه تلی ؤو او هم هغه
هومره آسونه او جنګی ګاډۍ ورکړه. مونږ به د اِسرائیلیانو
سره په مېدانونو کښې جنګ وکړُو او دا ځل به هغوئ له
شکست ورکړُو.“ بِن‌حدد بادشاه د هغوئ خبره ومنله او هم
داسې یې وکړل. ٢٦ په ورپسې سپرلی کښې هغهٔ خپل سړی
راوغوښتل او د هغوئ سره افیق ښار ته روان شو چې په
اِسرائیل حمله وکړی. ٢٧ اِسرائیلیان راغونډ کړے شول او
د جنګ سامان یې راواخستلو، هغوئ روان شول او شامیانو

ته مخامخ يې خېمې ولګولې. اِسرائيليان د شاميانو په مقابله کښې د چېلو د دوو وړو رَمو په شان ښکارېدل خو د شاميانو نه ګېرچاپېره مُلک ډک وو. ﴿٢٨﴾ يو پېغمبر اخى‌اب بادشاه له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائى چې شاميان وائى چې زهٔ د مېدانونو نهٔ، بلکې د غرونو خُدائ يم، نو ځکه به زهٔ تاسو د هغوئ په لوئ لښکر باندې بريالى کړم او تاسو ته به پته ولګى چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“ ﴿٢٩﴾ اووهٔ ورځې شاميان او اِسرائيليان په خپلو خېمو کښې يو بل ته مخامخ ايسار وُو. په اوومه ورځ باندې هغوئ جنګ شروع کړو او بنى اِسرائيلو يو لاک شاميان ووژل. ﴿٣٠﴾ او باقى ژوندى پاتې شوى افيق ښار ته وتښتېدل، چرته چې د هغوئ په اوويشت زره سړو باندې د ښار دېوالونه راوغورزېدل. بِن‌حدد هم ښار ته وتښتېدو او د يو کور په دننني کوټه کښې پټ شو. ﴿٣١﴾ د هغهٔ آفسران ورغلل او هغهٔ ته يې ووئيل، ”مونږ اورېدلى دى چې د اِسرائيل بادشاهان رحم کوونکى وى. مونږ له اجازت راکړه چې د ملا نه د ټاټ جامې او د مرىٔ نه پړى تاو کړُو او د اِسرائيل بادشاه له ورشُو او کېدے شى چې هغه تا ژوندے پرېږدى.“ ﴿٣٢﴾ نو هغوئ د خپلې ملا نه د ټاټ جامې او د مرىٔ نه پړى تاو کړل او اخى‌اب له لاړل او ورته يې ووئيل، ”ستا خِدمت کوونکے بِن‌حدد تا ته د خپل ژوند سوال کوى.“ اخى‌اب ورته ووئيل، ”هغه لا ژوندے دے څهٔ؟ ټيک ده، هغه زما ورور دے.“ ﴿٣٣﴾ د بِن‌حدد آفسران د يوې ښې خبرې په طمع وُو او چې کله اخى‌اب ووئيل چې ”ورور“ نو هغوئ فوراً پوهه شول او وې وئيل، ”لکه څنګه چې تا ووئيل، بِن‌حدد ستا ورور دے.“ نو اخى‌اب حُکم وکړو، ”هغه ما له راولئ.“ کله چې بِن‌حدد راورسېدو، نو

اخی‌اب ورته ووئیل چې د هغهٔ سره په جنګی ګاډیٔ کښې سور شی. ۳۴ بِن‌حدد هغهٔ ته ووئیل، ”زما پلار چې ستا پلار نه کوم ښارونه اخستی وُو نو هغه به تا له واپس درکړم او تهٔ په دمشق کښې د خپل ځان دپاره یو کاروباری مرکز جوړولے شې، لکه څنګه چې زما پلار په سامریه کښې کړی وُو.“ اخی‌اب ورته ووئیل، ”نو په دې شرطُونو به زهٔ تا آزاد کړم.“ اخی‌اب د هغهٔ سره یوه معاهده وکړه او بِن‌حدد یې پرېښودو چې لاړ شی.

د یو پېغمبر اخی‌اب ته بدرد وئیل

۳۵ د مالِک خُدائ په حُکم د پېغمبرانو د قبیلې یو کس خپل ملګری پېغمبر ته وفرمائیل چې ما ووهه. خو هغهٔ اِنکار وکړو، ۳۶ نو هغهٔ ورته وفرمائیل، ”تا د مالِک خُدائ د حُکم نافرمانی کړې ده، نو په دې وجه تهٔ چې څنګه زما نه لاړ شې نو یو زمرے به دې ووژنی.“ او چې څنګه هغه لاړو نو یو زمرے راغلو او هغه یې ووژلو. ۳۷ نو هم دغه پېغمبر یو بل سړی له لاړو او ورته یې وفرمائیل، ”ما ووهه.“ نو دې سړی هغه ووهلو، او دومره سخت یې ووهلو چې زخمی شو. ۳۸ پېغمبر خپل مخ په پټی باندې وتړلو، چې خپل شکل بدل کړی او لاړو او د سړک په غاړه ودرېدو او د اِسرائیل د بادشاه د تېرېدو اِنتظار یې کولو. ۳۹ کوم وخت چې بادشاه تېرېدو، نو هغه پېغمبر ورته آواز وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، زهٔ په جنګ کښې جنګېدم چې یو فوجی ما له یو نیولے شوے دشمن راوستلو او راته یې ووئیل، دې سړی ته ګوره، کهٔ دے درنه وتښتی، نو د دې سړی په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او یا به درې زره د سپینو زرو سیکې

جرمانه ورکوي. ۴۰ خو زۀ په نورو کارونو کښې مصروف
شوم او هغه سړے وتښتېدو.“ بادشاه ورته وفرمائيل، ”تا په
خپله خبره کښې خپله فېصله کړې ده او تا ته به سزا
ملاوېږی.“ ۴۱ نو پېغمبر د خپل مخ نه پټی لرې کړه او
بادشاه هغه فوراً وپېژندو چې دا خو پېغمبر دے. ۴۲ بيا
پېغمبر بادشاه ته وفرمائيل، ”دا د مالِک خُدائ کلام دے چې
تا هغه سړی له د تښتېدو اجازت ورکړو د کوم د وژلو چې
ما حُکم درکړے وو، نو د هغۀ د ژوند په بدل کښې به خپل
ژوند ورکوې او ستا خلق به ځکه تباه شی چې د هغۀ خلق يې
تښتېدو ته پرېښی دی.“ ۴۳ نو بادشاه په يره او خفګان کښې
واپس سامريه ته لاړو.

د نبوت د انګورو باغ

۲۱ ۱ نو په يزرعيل کښې د سامريه د اخىاب بادشاه د
محل سره نزدې د انګورو يو باغ وو چې د نبوت نومې سړی
وو. ۲ يوه ورځ اخىاب نبوت ته ووئيل، ”د انګورو باغ دې
ما له راکړه، دا زما د محل سره نزدې دے او زۀ د دې زمکې
نه د سبزی باغ جوړول غواړم. زۀ به تا له د دې نه ښۀ د
انګورو باغ درکړم، يا کۀ تۀ وائې نو زۀ به د دې قيمت
درکړم.“ ۳ نبوت ورته ووئيل، ”د انګورو دا باغ ما ته د پلار
نيکۀ نه په ميراث کښې مِلاو شوے دے، مالِک خُدائ دې ونۀ
کړی چې زۀ دا تا له درکړم.“ ۴ اخىاب کور ته لاړو او
چې نبوت ورته څۀ وئيلی وُو په هغې باندې خفه او غصه وو.
هغه په خپل کټ کښې څملاستو، ځان يې مرَور کړو او
خوراک يې نۀ کولو. ۵ د هغۀ ښځه ايزبل ورغله او تپوس

يې ترې نه وکړو، ”تۀ ولې دومره خفه يې؟ او خوراک ولې نۀ
کوې؟“ ٦ نو هغۀ ورته ووئيل، ”دا ځکه چې نبوت يزرعيلی
ته ما ووئيل چې زۀ به درنه د انګورو باغ په پېسو واخلم، يا
کۀ غواړې نو زۀ به د دې باغ په ځائ بل باغ درکړم، خو هغۀ
راته ووئيل، چې باغ تا له نۀ درکوم.“ ٧ ايزبل ورته ووئيل،
”نو تۀ د اِسرائيل بادشاه يې کۀ نه؟“ د کټ نه پاځه، ”خپل زړۀ
خوشحال کړه او خوراک وکړه. زۀ به تا له د نبوت د انګورو
باغ واخلم.“ ٨ بيا هغې يو څو خطونه وليکل، د اخىاب
دستخط يې ورباندې وکړو، د هغۀ مهر يې ورباندې ولګولو او
د هغه ښار آفسرانو او مشرانو ته يې ولېږل چرته چې نبوت
اوسېدو. ٩ په خطونو کښې ليکلی شوی وُو، ”اعلان وکړئ
چې خلق روژه ونيسی، خلق دې راغونډ شی او نبوت له د
عزت ځائ ورکړی. ١٠ دوه بدمعاشان د هغۀ مخامخ
کښېنوئ چې اِلزام ورباندې ولګوی چې هغۀ د خُدائ پاک او
بادشاه ګستاخي کړې ده. بيا هغه د ښار نه بهر بوځئ او
سنګسار يې کړئ چې مړ شی.“ ١١ نو د نبوت ښار
اوسېدونکو مشرانو او آفسرانو هم هغه شان وکړل لکه څنګه
چې ورته ايزبل په هغه خطونو کښې ليکلی وُو. ١٢ هغوئ
اعلان وکړو چې نن روژه ونيسئ، خلق راغونډ شول او نبوت
له يې د عزت ځائ ورکړو. ١٣ هغه دوو بدمعاشانو د خلقو
په مينځ کښې په هغۀ اِلزام ولګولو چې هغۀ د خُدائ پاک او د
بادشاه ګستاخي کړې ده، نو هغه د ښار نه بهر بوتلے شو او
سنګسار يې کړو. ١٤ نو ايزبل ته دا پېغام ولېږلے شو چې،
”نبوت سنګسار شوے دے او مړ دے.“ ١٥ څنګه چې
ايزبل ته دا پېغام مِلاو شو، نو هغې اخىاب ته ووئيل، ”نبوت
مړ دے نو لاړ شه او د انګورو هغه باغ قبضه کړه، چې کوم

يې په تا باندې نهٔ خرڅولو." ۱۶ نو اخی‌اب فوراً د انګورو
باغ ته لاړو او قبضه يې کړو. ۱۷ بيا د مالِک خُدائ کلام د
تِشبی پيغمبر په الياس نازل شو چې، ۱۸ "د سامريه بادشاه
اخی‌اب له لاړ شه. هغه به تهٔ د نبوت د انګورو په باغ کښې
ووينې، چې په کوم باندې قبضه کوی. ۱۹ هغهٔ ته ووايه چې
زهٔ مالِک خُدائ هغهٔ ته فرمايم چې د هغه سړی د وژلو نه
پس، د هغهٔ په جائيداد قبضه هم کوې څهٔ؟ هغهٔ ته ووايه چې
زهٔ داسې فرمايم، په کوم ځائ کښې چې سپو د نبوت وينه
وڅټله نو سپی به هلته ستا وينه هم وڅټی." ۲۰ کله چې
اخی‌اب الياس وليدو، نو هغهٔ ورته ووئيل، "زما دشمنه، زهٔ
دې پيدا کړم؟" الياس ورته وفرمائيل، "آو، تهٔ مې پيدا کړې،
تا خپل ځان هغه څهٔ ته حواله کړے دے چې د مالِک خُدائ
په نظر کښې غلط دی. ۲۱ نو مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې
زهٔ په تا تباهی راولم. زهٔ به تا لرې کړم او ستا د خاندان هر
يو نر کس به ختم کړم، کهٔ هغه بوډا وی او کهٔ ځوان وی.
۲۲ ستا خاندان به د نباط زوئ يربعام بادشاه په شان او د
اخياه د زوئ بعشا بادشاه د خاندان په شان شی، ځکه چې
اِسرائيليان دې د ګناه طرف ته بوتلی دی نو تا زما غصه
راپاروله ده. ۲۳ او مالِک خُدائ د ايزبل په حقله فرمائی
چې د يزرعيل په ښار کښې به سپی د هغې لاش وخوری. ۲۴
ستا هر يو خپلوان چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به يې
وخوری او څوک چې په ميدان کښې مړهٔ شی نو مارغان به
يې وخوری." ۲۵ د اخی‌اب په شان داسې هيڅ څوک هم نهٔ
وُو چې د مالِک خُدائ په نظر کښې يې دومره بد عمل کړے
وو او خپلې ښځې ايزبل ورباندې دا کار کړے دے. ۲۶ هغهٔ
ډېر د بې‌شرمئ ګناهونه وکړل چې د بُتانو عبادت يې وکړو،

لکه څنګه چې اموریانو کړی وُو، کوم چې مالِک خُدائ په
هغه وخت کښې د هغه مُلک نه شړلی وُو چې بنی اِسرائیل مخ
په وړاندې تلل. ٢٧ کله چې اخی‌اب د الیاس دا خبرې
واورېدې، نو اخی‌اب خپلې جامې وشلولې او وې ویستلې او
د ټاټ جامې یې واغوستلې. هغهٔ خوراک نهٔ کولو، د ټاټ په
جامو کښې اودهٔ کېدو او سر وهلے بر وهلے ګرځېدو. ٢٨
د مالِک خُدائ کلام په الیاس پېغمبر نازل شو چې، ٢٩ ”تا
ته پته لګېدلې ده څهٔ چې اخی‌اب ما ته خپل ځان څومره
عاجز کړے دے؟ نو چې ترڅو پورې هغه ژوندے وی نو زهٔ
به په هغهٔ تباهی نهٔ راولم، خو د هغهٔ د خپل زوئ په ژوند کښې
به زهٔ د اخی‌اب په خاندان باندې تباهی راولم.“

د میکایاه پېغمبر اخی‌اب له خبردارے ورکول

٢٢ ١ د اِسرائیل او د شام په مینځ کښې درې کاله امن
وو، ٢ خو په دریم کال د یهوداه بادشاه یهوسفط د اِسرائیل
بادشاه اخی‌اب سره مِلاویدو دپاره لاړو. ٣ اخی‌اب د خپلو
آفسرانو نه تپوس وکړو، ”مونږ د شام د بادشاه نه د
رامات‌جِلعاد ښار واپس ولې وانهٔ خستلو؟ دا خو زمونږ
دے.“ ٤ او اخی‌اب د یهوسفط نه تپوس وکړو، ”تهٔ به ما
سره لاړ شې څهٔ چې په رامات‌جِلعاد حمله وکړُو؟“ یهوسفط
ورته ووئیل، ”لکه څنګه چې زهٔ ستا ملګرے یم، نو داسې زما
فوجیان ستا خپل فوجیان دی او زما آسونه ستا خپل آسونه
دی.“ ٥ او یهوسفط دا هم ووئیل، ”خو راځه چې اول د
مالِک خُدائ سره مشوره وکړُو.“ ٦ نو اخی‌اب تقریباً
څلور سوه پېغمبران راغونډ کړل، او تپوس یې ترې نه وکړو،

”ما له په رامات‌جِلعاد باندې حمله کول په کار دی او کهٔ نه؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”آو، حمله پرې وکړه، مالِک خُدائ به فتح درکړی.“ ۷ خو يهوسفط ترې نه تپوس وکړو، ”داسې يو بل پېغمبر نشته څهٔ چې د هغهٔ په ذريعه مونږ د مالِک خُدائ سره مشوره وکړُو؟“ ۸ اخی‌اب ورته ووئيل، ”يو بل پېغمبر هم شته چې د اِمله زوئ ميکاياه دے. خو زهٔ د هغهٔ نه نفرت کوم، ځکه چې هغهٔ زما دپاره هيڅکله هم ښهٔ پېشګوئي نهٔ ده کړې، هميشه بده پېشګوئي راکوی.“ يهوسفط ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، داسې مهٔ وايه.“ ۹ نو اخی‌اب د دربار يو آفسر راوغوښتلو او ورته يې ووئيل چې لاړ شه او ميکاياه فوراً راوله. ۱۰ د اِسرائيل بادشاه اخی‌اب او د يهوداه بادشاه يهوسفط خپلې شاهی چُوغې اغوستې وې او د سامريه د دروازې نه بهر په درمند کښې په خپلو تختُونو باندې ناست وُو او ټولو پېغمبرانو د هغوئ په حضور کښې پېشګوياني وركولې. ۱۱ په هغوئ کښې د کنعانه زوئ صدقياه د اوسپنې ښکر جوړ کړل او اخی‌اب ته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی، د دې سره به تهٔ د شاميانو خِلاف جنګ وکړې او تباه به يې کړې.“ ۱۲ هغه نورو ټولو پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل، ”رامات‌جِلعاد ته روان شه او تهٔ به کامياب شې، مالِک خُدائ به تا له فتح درکړی.“ ۱۳ په دې دوران کښې چې کوم آفسر د ميکاياه راوستو له تلے وو نو هغهٔ ميکاياه ته ووئيل، ”ګوره، نورو ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کاميابۍ پېشګوئي ورکړې ده، نو لاړ شه او هم هغه خبرې ورته وکړه.“ ۱۴ خو ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ په نوم دا لوظ کوم چې هغه ما ته څهٔ وائی نو زهٔ به هم هغه ووايم.“ ۱۵ کله چې هغه د بادشاه په مخکښې

حاضر شو، نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”میکایاه، ما او
یهوسفط له په راماتجِلعاد باندې حمله کول په کار دی او کۀ
نه؟“ میکایاه ورته د چل سره ووئیل، ”آو، حمله ورباندې
وکړئ، بېشکه تاسو به بریالی شئ. مالِک خُدائ به تاسو له
فتح درکړی.“ ۱۶ خو اخیاب ووئیل، ”ما درته څو ځلې
وئیلی دی؟ چې کله تۀ ما ته د مالِک خُدائ په نوم خبرې
کوې، نو رښتیا وایه.“ ۱۷ میکایاه ورته وفرمائیل، ”ما په
خوب کښې د اِسرائیل لښکر په غرونو باندې داسې خور
وکتلو لکه چې د شپون نه بغیر ګډې خورې ورې وی. او
مالِک خُدائ وفرمائیل چې د دې سړو مشر نشته، نو پرېږده
چې هغوئ په خیر سره کورونو ته لاړ شی.“ ۱۸ اخیاب
یهوسفط ته ووئیل، ”ما تا ته نۀ دی وئیلی څۀ چې هغه زما
دپاره ښۀ پېشګوئي نۀ اوروی؟ د هغۀ پېشګوئي تل بده وی.“
۱۹ میکایاه دا هم وفرمائیل چې، ”مالِک خُدائ ته غوږ
ونیسه چې هغه څۀ فرمائی. ما په آسمان کښې مالِک خُدائ
ولیدو چې په خپل تخت باندې ناست وو او خپلې ټولې
فرښتې یې ښی او ګس طرف ته ولاړې وې. ۲۰ مالِک خُدائ
تپوس وکړو چې، اخیاب به څوک دوکه کړی چې لاړ شی او
په راماتجِلعاد کښې ووژلے شی؟ نو څۀ فرښتو یو څۀ
وفرمائیل او نورو بل څۀ وفرمائیل، ۲۱ نو یوه ترې نه
راوړاندې شوه، مالِک خُدائ ته ورنزدې شوه او وې فرمائیل،
زۀ به هغه دوکه کړم. ۲۲ مالِک خُدائ ترې نه تپوس وکړو
چې، څنګه؟ نو هغه روح ورته ووئیل چې، زۀ به لاړ شم او د
اخیاب په ټولو پیغمبرانو به دروغ ووایم. نو مالِک خُدائ
ورته وفرمائیل چې، لاړ شه او هغه دوکه کړه. تۀ به کامیاب
شې. ۲۳ مالِک خُدائ ستا پیغمبران دې ته جوړ کړی دی

چې دروغ ووائی ځکه هغۀ په خپله دا فيصله کړې ده چې په
تا تباهي راشی.“ ۲۴ بيا صدقياه پيغمبر ميکاياه له ورنزدې
شو، په مخ يې څپېړه ورکړه او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ستا
خيال دا دے څۀ چې د مالِک خُدائ روح زما نه تلے دے او
تا سره يې خبرې کړې دی؟“ ۲۵ ميکاياه ورته وفرمائيل، ”تا
ته به پته ولګی چې کله تۀ د پټېدو دپاره يوې شاتنۍ کوټې ته
لاړ شې.“ ۲۶ بيا اخى‌اب خپل يو آفسر له حُکم ورکړو،
”ميکاياه ګرفتار کړه او د ښار حکمران امون او يوآس
شهزاده له يې بوځه. ۲۷ هغوئ ته ووايه چې دې په قيدخانه
کښې واچوی او د لږې شان روټۍ او اوبو نه بغير دې هيڅ هم
نۀ ورکوی ترڅو پورې چې زۀ په خېر سره واپس نۀ يم
راغلے.“ ۲۸ ميکاياه وفرمائيل، ”کۀ تۀ په خېر سره واپس
راشې، نو مالِک خُدائ به زما په ذريعه کلام نۀ وی کړے.“
او ميکاياه دا هم وفرمائيل چې، ”زۀ څۀ وايم نو دا به ياد
ساتئ.“

د اخى‌اب مرګ

۲۹ بيا د اِسرائيل بادشاه اخى‌اب او د يهوداه بادشاه
يهوسفط لاړل چې په رامات‌جِلعاد ښار حمله وکړی. ۳۰
اخى‌اب يهوسفط ته ووئيل، ”څنګه چې مونږ جنګ له لاړ شُو،
نو زۀ به خپل ځان بدل کړم، خو تۀ خپل شاهى لِباس
واغونده.“ نو د اِسرائيل بادشاه په بدل لِباس کښې جنګ له
لاړو. ۳۱ د شام بادشاه د خپلو دوه ديرشو جنګی ګاډو
فوجی مشرانو له حُکم ورکړے وو چې د اِسرائيل د بادشاه نه
بغير به په هيچا باندې حمله نۀ کوئ. ۳۲ نو چې کله هغوئ
يهوسفط بادشاه وليدو، نو د هغوئ ټولو خيال دا وو چې ګنې

هغه د اِسرائيلو بادشاه دے، نو هغوئ په هغهٔ باندې د حملې کولو دپاره راوګرځېدل. خو چې کله هغهٔ چغه کړه، ۳۳ نو هغوئ ته پته لګېده چې هغه د اِسرائيل بادشاه نهٔ دے، نو هغوئ ترې نه راواپس شول. ۳۴ خو يو شامى فوجى يو غشے هسې وويشتلو او په دې باندې اخىاب د خپلې زغرې د جوړ په مينځ کښې ولګېدو. نو اخىاب د خپلې جنګى ګاډى چلوونکى ته آواز وکړو، ”زهٔ زخمى شوم، واپس شه او د جنګ نه ووځه.“ ۳۵ جنګ ټوله ورځ سخت وو، او اخىاب بادشاه په خپله جنګى ګاډى کښې ايسار وو، تکيه يې وهلې وه او شاميانو ته يې مخ وو. د هغهٔ د زخم نه وينه بهېدله او وينې د جنګى ګاډى تخت پټ کړو او په ماښام کښې هغه مړ شو. ۳۶ د نمرپرېواتو په وخت کښې د اِسرائيل په لښکر کښې چغې جوړې شوې چې، ”تباه شُو، هر سړے دې خپل ځان کور ته ورسى.“ ۳۷ نو اخىاب مړ شو. د هغهٔ لاش سامريه ته يوړلے شو او ښخ کړے شو. ۳۸ د هغهٔ جنګى ګاډى د سامريه ډنډ سره صفا کړے شوه، چرته چې کنجرو لامبل نو هلته سپو د هغهٔ وينې وڅټلې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو چې داسې به کيږى. ۳۹ اخىاب بادشاه چې نور هر څهٔ هم کړى وُو، سره د هغه حِساب کِتاب چې د هغهٔ محل د هاتى په غاښونو ښائسته کړے شوے وو او چې کوم ټول ښارونه يې جوړ کړى وُو، دا هر څهٔ د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۴۰ نو د هغهٔ د مرګ نه پس د هغهٔ په ځائ د هغهٔ زوئ اخزياه بادشاه شو.

د يهوداه بادشاه يهوسفط

۴۱ د اِسرائيل د بادشاه اخىاب د بادشاهۍ په څلورم کال، د

آسا زوئ يهوسفط د يهوداه بادشاه جوړ شو. ۴۲ په دې
وخت کښې هغه د پينځو دېرشو کالو وو او پينځويشت کاله
يې په يروشلم باندې بادشاهي وکړه. د هغهٔ مور عزوبه د
سِلحى لور وه. ۴۳ د خپل پلار آسا په شان، هغهٔ هم هغه کار
کولو چې کوم د مالِک خُدائ په نظر کښې صحيح وو، خو
علاقائى عبادتخانې تباه شوې نهٔ وې او خلقو هلته نذرانې پېش
کولې او خوشبوئى يې سوزوله. ۴۴ يهوسفط د اِسرائيل د
بادشاه سره هم صُلح وکړه. ۴۵ يهوسفط چې نور هر څهٔ هم
کړى دى، د هغهٔ تولې بهادرئ او جنګونه، دا هر څهٔ د يهوداه
د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۴۶ هغهٔ د
مُلک نه هغه نران کنجران وشړل کومو چې د غېرو قومونو په
قربانګاه باندې خِدمت کولو چې هغوئ د هغهٔ د پلار آسا د
وخت نه دا کار نهٔ وو پرېښے. ۴۷ د ادوم په مُلک کښې
بادشاه نهٔ وو، په دې باندې يو خليفه حکومت کولو کوم چې
د يهوداه بادشاه مقرر کړے وو. ۴۸ يهوسفط بادشاه تجارتى
سمندرى جهازُونه جوړ کړل چې د اوفير مُلک نه سرهٔ زر
راوړى، خو دا په عصيون‌جابر کښې مات شول او هيڅکله لا
نهٔ رل. ۴۹ نو په هغه وخت د اخى‌اب زوئ اخزياه يهوسفط
ته ووئيل چې، "زما سړى دې ستاسو د سړو سره سمندرى
جهازُونه چلوى،" خو يهوسفط دې ته راضى نهٔ شو. ۵۰
يهوسفط مړ شو او د داؤد په ښار کښې په شاهى اديره کښې
ښخ شو او د هغهٔ زوئ يهورام د هغهٔ نه پس بادشاه شو.

د اِسرائيل بادشاه اخزياه

۵۱ د يهوداه بادشاه يهوسفط د بادشاهۍ په اوولسم کال، د
اخى‌اب زوئ اخزياه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو او هغهٔ په

سامریه باندې دوه کاله بادشاهی وکړه. ۵۲ هغهٔ مالِک
خُدائ نارضا کړو او د خپل پلار اخی‌اب، د خپلې مور ایزبل
او د یربعام بادشاه په بد مثال باندې یې عمل وکړو، چا چې
اِسرائیلیان د ګناه طرف ته بوتلی وُو. ۵۳ هغهٔ د بعل عبادت
او خِدمت وکړو، لکه څنګه چې مخکښې د هغهٔ پلار کړے
وو. هغهٔ د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک غصه
راوپاروله.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹